

COMPI LATIE OPVOEDING

Een Compilatie uit de Bahá'í-geschriften

Oorspronkelijke titel: "Bahá'í Education"

Een compilatie uit boodschappen en brieven van Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá en Shoghi Effendi.

Samengesteld door de Afdeling Onderzoek van het Universele Huis van Gerechtigheid, Haifa, Israel, 1976.

Herziene uitgave, Bahá'í Publishing Trust, Londen, 1987.

Uit het Engels vertaald onder toezicht van de Nationale Geestelijke Raad van de Bahá'ís van Nederland.

Eerste druk, 1978

Tweede, herziene druk, 1991

© 1991 Stichting Bahá'í Literatuur, Den Haag.

Laatst gewijzigd: 15/01/2008

INHOUDSOPGAVE

Passages uit de Geschriften van Bahá'u'lláh	3
Passages uit de geschriften van 'Abdu'l-Bahá.....	8
Passages uit de toespraken van 'Abdu'l-Bahá.....	42
Passages uit brieven van Shoghi Effendi.	45
Passages uit brieven geschreven namens Shoghi Effendi.	48
Aangehaalde literatuur	57
Index.....	58

Passages uit de Geschriften van Bahá'u'lláh¹

1. De Profeten en Boodschappers van God zijn neergezonden met het enige doel de mensheid te leiden naar het rechte Pad der Waarheid. Het doel dat aan hun openbaring ten grondslag ligt, is alle mensen op te voeden, zodat zij in het stervensuur in de uiterste zuiverheid en heiligheid en volkomen onthecht op kunnen stijgen naar de troon van de Allerhoogste.

(Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh, LXXXI, blz. 96)

2. Wij hebben verordend, o volk, dat het hoogste en uiteindelijke doel van alle geleerdheid moet zijn de erkenning van Hem Die het Einddoel is van alle kennis

...

(Bloemlezing, XCVIII, blz. 119)

3. Overdenkt bijvoorbeeld de openbaring van het licht van de Naam van God, de Opvoeder. Ziet, hoe de bewijzen van zulk een openbaring in alle dingen zichtbaar zijn, hoe de vooruitgang van alle wezens hiervan afhangt. Deze opvoeding is van tweeërlei aard. De ene is universeel. Haar invloed doortrekt alle dingen en schraagt ze. Om deze reden nam God de titel "Heer aller werelden" aan. De andere is voorbehouden aan hen die zich onder de schaduw van deze Naam hebben geschaard en de beschutting hebben gezocht van deze machtigste Openbaring. Zij echter die in gebreke bleven deze beschutting te zoeken, hebben zichzelf van dit voorrecht beroofd, en zijn niet bij machte baat te vinden bij het geestelijke voedsel dat is neergezonden door de hemelse genade van deze Grootste Naam. Hoe groot is de kloof tussen de ene en de andere!

(Bloemlezing, XCIII, blz. 114/5)

4. De mens is de verheven Talisman. Gebrek aan een juiste opvoeding heeft hem evenwel ontnomen wat hij van nature bezit. Door een woord, voortkomende uit de mond van God, werd hij in het leven geroepen; door nog een woord werd hij gevoerd naar de erkenning van de Bron van zijn geestelijke ontwikkeling en door weer een ander woord werden zijn staat en bestemming gewaarborgd. Het Opperwezen zegt: Beschouwt de mens als een mijn, rijk aan edelstenen van onschatbare waarde. Alleen opvoeding kan de schatten ervan aan het licht doen komen, en de mensheid in staat stellen daarvan profijt te trekken.

(Bloemlezing, CXXII, blz. 155)

5. Richt uw gedachten en uw wil op de opvoeding van de volkeren en geslachten der aarde, zodat door de macht van de Grootste Naam de tweedracht die hen verdeelt uit hun midden moge verdwijnen, en de gehele mensheid de handhavers van één Orde en de bewoners van één Stad zullen worden.

(Bloemlezing, CLVI, blz. 196)

6. Wij schrijven alle mensen datgene voor wat zal leiden tot de verheerlijking van de wereld van God onder Zijn dienaren en eveneens tot de vooruitgang van de wereld van het bestaan en tot de verheffing van de ziel. De opvoeding van het kind is het beste middel om dit te bereiken. Hieraan moet iedereen zich houden. Wij hebben waarlijk deze verplichting zowel in verscheidene Tafelen als in Mijn Heiligste Boek aan u opgelegd. Wel gaat het hem die zich daarnaar voegt.

1 Tenzij de bron is aangegeven, zijn de passages afkomstig uit nog niet eerder vertaalde Tafelen.

Wij vragen God dat Hij iedereen zal helpen gehoorzaam te zijn aan dit onontkoombare gebod dat is verschenen en door de Pen van de Aloude van Dagen is neergezonden.

7. Van iedere vader wordt vereist zijn zoon en dochter in de kunst van lezen en schrijven te onderrichten, alsmede in alles wat in de Heilige Tafel is vastgelegd. Als hij zich aan deze opdracht onttrekt moeten, indien hij een vermogend man is, de Gevolmachtigden zoveel van hem inhouden als vereist is voor hun onderricht; is dat niet het geval dan moet de kwestie worden overgedragen aan het Huis van Gerechtigheid. Waarlijk, Wij hebben dat Huis tot een toevluchtsoord gemaakt voor de armen en behoeftigen. Als iemand zijn zoon of de zoon van een ander opvoedt, is het alsof hij een zoon van Mij heeft opgevoed; op hem ruste Mijn heerlijkheid, Mijn goedertierenheid en Mijn barmhartigheid die de wereld omvatten.

(Synopsis en Codificatie van de Wetten en Verordeningen van de Kitáb-i-Aqdas, blz. 29)

8. Een ieder, hetzij man of vrouw, moet een gedeelte van wat hij of zij door handel, landbouw of een ander beroep verdient, aan een vertrouwd persoon overhandigen voor de opleiding en het onderwijs van kinderen, voor dit doel te besteden met medeweten van de Gevolmachtigden van het Huis van Gerechtigheid.

(Tablets of Bahá'u'lláh Revealed After the Kitáb-i-Aqdas: Lawh-i-Dunyá (Tablet of the World), p.90)

9. Spant alle krachten in om zowel innerlijke als uiterlijke volmaaktheden te verwerven, want de vruchten van de menselijke boom zijn altijd zowel de innerlijke als de uiterlijke volmaaktheden geweest en zullen dat altijd zijn. Het is ongewenst dat de mens het zonder kennis of bekwaamheden moet stellen, want dan is hij slechts een boom die geen vruchten draagt. Derhalve moet gij, voor zover uw vermogens dat toelaten, de menselijke boom tooien met de vruchten van kennis, wijsheid, geestelijk inzicht en welsprekendheid.

10. De mens is gelijk staal, waarvan de essentie verborgen is; met vermaningen en uitleg, goede raad en opvoeding zal die essentie aan het licht gebracht worden. Als hem echter wordt toegestaan in zijn oorspronkelijke toestand te blijven, zal de aantasting van lusten en begeerten hem in feite vernietigen.

11. Veel dingen zullen teloorgaan en tot niets worden gereduceerd als ze worden verwaarloosd. Hoe vaak zien wij in deze wereld een kind dat zijn ouders heeft verloren en dat geen vruchten kan voortbrengen, tenzij het met liefde en zorg wordt opgevoed en opgeleid. En hij die geen vruchten voortbrengt kan beter dood zijn dan leven.

12. Ouders hebben de heilige plicht hun kinderen op te voeden dat zij onwrikbaar gelovig worden; de reden hiervoor is, dat een kind dat zich afwendt van Gods religie niet zodanig zal handelen dat het het welbehagen van zijn ouders en zijn Heer verwerft. Want iedere lofwaardige daad komt voort uit het licht van religie en zonder deze verheven gave zal het kind zich van geen enkel kwaad afkeren, noch zal het tot het goede komen.

13. De vreze Gods is immer de voornaamste factor in de opvoeding van Zijn schepselen geweest. Wel gaat het hen die dat hebben bereikt.

(Epistle to the Son of the Wolf, p. 27)

14. Wat voor de kinderen van het allergrootste belang is en wat aan al het andere vooraf moet gaan, is hun de eenheid van God en de wetten van God te onderrichten. Want als dit ontbreekt, kan de vreze Gods niet worden ingeprent en als de vreze Gods ontbreekt, zal er een oneindig aantal verfoeilijke en verschrikkelijke daden opkomen, en zal men ideeën uiten die alle perken te buiten gaan....

De ouders moeten alles in het werk stellen hun kinderen godvruchtig op te voeden, want als de kinderen dit schoonste sieraad niet verwerven, zullen zij hun ouders niet gehoorzamen, hetgeen in zekere zin betekent dat zij God niet zullen gehoorzamen. Waarlijk, zulke kinderen zullen met niemand rekening houden en zullen precies doen wat zij zelf willen.

15. In de eerste plaats moeten de scholen de kinderen onderrichten in de beginselen der religie, dat de Belofte en de Bedreiging die in de boeken van God zijn vermeld, hen van verboden dingen zullen weerhouden en hen zullen tooien met de mantel der Geboden. Maar op zulk een wijze, dat het de kinderen geen kwaad doet doordat het uitloopt op dom fanatisme en dweepzucht.

(Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas:
Words of Paradise, Eighth Leaf, p.68)

16. Ambachten, kunsten en wetenschappen verheffen de bestaanswereld en zorgen voor de verheerlijking ervan. Kennis vormt de vleugelen van het wezen van de mens en is gelijk een ladder waarlangs hij omhoog stijgt. Allen zijn verplicht kennis te vergaren, maar slechts van die wetenschappen die de mensen op aarde ten goede komen en niet van die wetenschappen die beginnen met woorden en eindigen met woorden....

Voorwaar, kennis is een ware schat voor de mens en een bron van heerlijkheid, milddadigheid, vreugde, vervoering, geluk en blijdschap. Gelukkig de mens die zich daaraan houdt en wee de onachtzamen.

(Epistle to the Son of the Wolf, p. 26/27)

17. Het doel van geleerdheid moet de bevordering van het welzijn van de mensen zijn en dit kan door ambachten bereikt worden. Er is geopenbaard en dat wordt nu herhaald dat de werkelijke waarde van kunstenaars en ambachtslieden erkend moet worden, want zij brengen de aangelegenheden van de mensheid vooruit. Evenals de grondslagen van religie stevig gevestigd worden door de Wet van God hangen de middelen voor levensonderhoud af van hen die kunst en ambacht beoefenen. Ware geleerdheid is hetgeen bijdraagt tot het welzijn van de wereld, niet tot trots en eigendunk, of tot tirannie, geweld en plundering.

18. Wij hebben u toegestaan die wetenschappen te bestuderen die u tot voordeel zullen strekken, en niet die welke tot nutteloze woordenstrijd leiden. Dit is beter voor u, begreep gij dit slechts.

(Kitáb-i-Aqdas)

19. De huidige geleerden moeten de mensen leiden zich die takken van wetenschap eigen te maken die nuttig zijn, zodat zowel de geleerden zelf als het merendeel van de mensheid er voordeel uit kan halen. Die academische verhandelingen die beginnen en eindigen met alleen maar woorden hebben nooit enige waarde gehad en zullen die ook nooit krijgen. Het grootste deel van de geleerden in Perzië besteedt hun gehele leven aan de bestudering van een filosofie waarvan de uiteindelijke opbrengst niets dan woorden is.

(Tablet of Maqúd, in Tablets of Bahá'u'lláh, p. 169)

20. Kinderen zijn verplicht hun uiterste best te doen zich de kunst van het lezen en schrijven eigen te maken. Voor sommigen is schrijfvaardigheid voldoende om in dringende behoeften te voorzien; en dan is het beter en meer op zijn plaats dat zij hun tijd besteden aan die takken van kennis die nuttig zijn.

Wat betreft hetgeen de Verhevenste Pen reeds eerder heeft neergeschreven, geldt dat God bij iedere kunst en vaardigheid graag de grootste volmaaktheid ziet.

21. In de schatkamers van de kennis van God ligt een kennis verborgen die bij toepassing angst voor een groot deel, hoewel niet geheel, zal uitschakelen. Deze kennis moet evenwel vanaf de kinderjaren worden bijgebracht, daar het er veel toe zal bijdragen om die angst te elimineren.²

(Epistle to the Son of the Wolf, p. 32)

22. Het betaamt ... de ... regeringsambtenaren een vergadering bijeen te roepen en één van de vele talen te kiezen, en evenzo een bestaand schrift, of anders een nieuwe taal en een nieuw schrift te ontwerpen die aan alle kinderen in de wereld op de scholen moet worden geleerd. Op die manier zouden zij slechts twee talen behoeven te leren, de ene de eigen moedertaal, de andere de taal waarin alle mensen ter wereld met elkaar kunnen praten. Als de mensen zich stipt zouden houden aan hetgeen is geopperd, zou de gehele aarde beschouwd kunnen worden als één land, en de mensen zouden ontheven en bevrijd zijn van de noodzaak om allerlei talen te leren en te onderrichten.

(Epistle to the Son of the Wolf, p. 138)

23. Leer uw kinderen de woorden die van God zijn neergezonden, opdat zij ze op de meest welluidende toon zullen opzeggen. Dit staat geopenbaard in een machtig Boek.

24. Leer uw kinderen hetgeen uit de hemel van majesteit en gezag is neergezonden, opdat zij de Tafelen van de Barmhartige op de meest welluidende tonen zullen opzeggen in de ruimten van de Mashriq'u'l-Adhkár.

(Kitáb-i-Aqdas)

25. Bij het begin van ieder streven moet men naar het einde ervan kijken. Laat de kinderen voor hun studie die kunsten en wetenschappen kiezen die de mens tot voordeel strekken, zijn vooruitgang zullen verzekeren en zijn rang zullen verheffen. Aldus zullen de verderfelijke geuren van wetteloosheid verdreven worden, en zullen alle mensen door de intensieve pogingen van de leiders der volkeren leven in geborgenheid, zekerheid en vrede....

Het Opperwezen verkondigt: de man van grote geleerdheid en de wijze begiftigd met indringende wijsheid, zijn de twee ogen voor het lichaam van de mensheid. Zo God wil, zal de aarde nimmer van deze twee grootste geschenken verstoken zijn.

(Tablet of Maqsud, in: Tablets of Bahá'u'lláh, p. 168/9;171)

26. Wat de kinderen betreft: Wij hebben bevolen dat hun aanvankelijk moet worden geleerd de wetten van religie na te leven, en dat zij daarna moeten worden opgeleid in die takken van wetenschap die tot voordeel strekken, in werkzaamheden in de handel die gekenmerkt worden door integriteit, en

2 Toen Shoghi Effendi werd gevraagd naar de 'kennis' waarnaar in bovenvermelde passage wordt verwezen, schreef zijn secretaris namens hem het volgende antwoord: "Helaas lijkt het erop dat de kennis 'die angst voor een groot deel zou kunnen uitschakelen' door Bahá'u'lláh niet is onthuld of aangeduid; wij weten dus niet wat het is." (Uit een brief van 5 januari 1948, namens Shoghi Effendi geschreven aan Charles S. Krug; Bahá'í News, nr. 210, aug. 1948, p. 3)

opgevoed tot daden die de overwinning van Gods Zaak bevorderen of als resultaat hebben dat ze de gelovige nader tot zijn Heer brengen.

Wij smeken God de kinderen van Zijn geliefden bij te staan en hen te tooien met wijsheid, goed gedrag, rechtschapenheid en rechtvaardigheid.

Hij is waarlijk de Vergevende, de Goedertierene.

27. O Husayn! O gij Leermeester!

Vanuit Zijn Grootste Gevangenis is het gelaat van de Aloude van Dagen naar u gekeerd, en Hij onderricht u hetgeen u nader tot God, de Heer der mensheid, zal brengen.

Gezegend is die leraar die zal opstaan om de kinderen te onderwijzen en de mensen te leiden naar de wegen van God, de Schenkende, de Welbeminde.

28. Gezegend is de leraar die trouw blijft aan het Verbond van God en zich bezighoudt met het onderricht aan kinderen. Voor hem heeft de Verhevenste Pen die beloning neergeschreven die in het Heiligste Boek is geopenbaard.

Gezegend is hij, gezegend!

Passages uit de geschriften van 'Abdu'l-Bahá³

29. O God, O Gij Die Uw pracht over de verlichte werkelijkheid van de mens hebt uitgestort, en de luisterrijke lichten van kennis en leiding over hen uitspreidt, en hen uit al het geschapene voor deze verheven genade hebt uitverkoren, en hebt gezorgd dat zij alle dingen bevatten, hun diepste essentie begrijpen en hun mysteriën onthullen door hen uit de duisternis in de zichtbare wereld te brengen! 'Hij toont waarlijk Zijn bijzondere barmhartigheid aan al wie Hij wil'.⁴

O Heer, helpt Gij Uw geliefden kennis te verwerven en zich de kunsten en wetenschappen eigen te maken en de geheimen te ontrafelen die als een schat in de diepste werkelijkheid van alle geschapen wezens bewaard liggen. Geef dat zij de verborgen waarheden leren kennen die zijn opgeschreven en besloten liggen in de kern van al wat is. Maak hen de tekenen van leiding onder alle schepselen en doordringende stralen van de geest die hun licht in dit, het 'eerste leven'⁵ uitstorten.

Maak hen tot leiders op weg naar U, gidsen naar Uw pad, boodschappers die de mensheid aansporen tot Uw Koninkrijk.

Gij zijt waarlijk de Krachtige, de Beschermmer, de Sterke, de Verdediger, de Machtige, de Edelmoedigste.

30. O gemeenschap van God! De Aloude Souvereiniteit heeft ieder geschapen ding begiftigd met zijn eigen volmaaktheid, zijn bijzondere verdiensten en speciale voortreffelijkheid, zodat elk op eigen niveau een symbool kan worden dat duidt op de verhevenheid van de ware Opvoeder der mensheid, en elk evenals een kristalheldere spiegel gewag kan maken van de genade en pracht van de Zon van Waarheid.

En uit alle schepselen heeft Hij de mens uitgekozen, hem Zijn wonderbaarlijkste gave geschonken en hem de milddadigheid van de Schare in den hoge deelachtig doen worden. Dat kostbaarste geschenk is het bereiken van Zijn onfeilbare leiding, zodat de innerlijke werkelijkheid van de mensheid wordt als een nis om deze lamp in te plaatsen; en als de zich verspreidende pracht van dit licht het heldere glas van het hart raakt, zal de zuiverheid van het hart de stralen nog feller doen schijnen dan voorheen, en in heerlijkheid over de geest en de ziel van de mensen doen schitteren.

Het bereiken van de grootste leiding is afhankelijk van kennis en wijsheid, en van het doordringen zijn van de mysteriën van de heilige woorden. Daarom moeten de geliefden Gods, of ze nu jong of oud, man of vrouw zijn, een ieder naar gelang van zijn talenten, zich inspannen zich de verschillende takken van kennis eigen te maken, hun begrip van de mysteriën van de heilige Boeken en hun vaardigheid in het uitzetten van de goddelijke bewijzen te vergroten.

3 Tenzij de bron is aangegeven, zijn de passages afkomstig uit nog niet eerder vertaalde Tafelen

4 Qur'án 3:67

5 Qur'án 56:62; in een Tafel legt 'Abdu'l-Bahá uit dat dit een verwijzing is naar het leven in deze wereld in tegenstelling tot het leven hierna.

De eminente Sadru's-Sudúr⁶ die waarlijk een zeer verheven staat heeft bereikt in de verblijven van gelukzaligheid, heeft het onderrichten aan groepen ingesteld. Hij was de eerste gezegende ziel die de grondslag legde voor dit zeer belangrijke instituut. God zij geprezen, tijdens zijn leven heeft hij mensen opgeleid die thans krachtige en welsprekende pleitbezorgers zijn van de Here God, leerlingen die daadwerkelijk zuivere en geestelijke afstammelingen zijn van hem die de heilige Drempel zo dicht was genaderd. Na zijn dood hebben bepaalde gezegende personen stappen ondernomen zijn onderrichtswerk voort te zetten en toen deze gevangene hiervan hoorde heeft dat zijn hart verblijd.

Ook nu verzoek ik de vrienden van God zeer dringend zich zo veel mogelijk tot het uiterste in te spannen op deze weg voort te gaan. Hoe meer zij zich inspannen de reikwijdte van hun kennis te vergroten, des te beter en bevredigender zal het resultaat zijn. Laten de geliefden van God, jong of oud, man of vrouw, een ieder naar gelang van zijn of haar talenten, zich opmaken en alles in het werk stellen om naast kunst zich de verschillende gangbare takken van wetenschap op geestelijk en wereldlijk gebied eigen te maken. Telkens wanneer zij in hun bijeenkomsten samenkomen laten zij zich in hun gesprekken dan bepalen tot wetenschappelijke onderwerpen en informatie over de actuele kennis en wetenschappen.

Als zij dit doen zullen zij de wereld overstromen met het Duidelijke Licht en deze stoffige aarde veranderen in tuinen van het Rijk van Heerlijkheid.

31. O gij trouwe vriend! Bestudeer in de school van God de lessen van de geest, en leer van de Leraar van de liefde de diepste waarheden. Zoek de geheimen van de hemel en spreek van de overvloedige genadegunsten van God.

Hoewel het zich eigen maken van kunsten en wetenschappen de grootste glorie van de mensheid is, is dit alleen zo op voorwaarde dat de rivier van de mens in de machtige Zee uitmondt en haar inspiratie ontleent aan Gods aloude bron. Wanneer dit geschiedt, dan is iedere leraar als een oeverloze oceaan en iedere leerling een overvloedige bron van kennis. Hoe voortreffelijk is dat doel dan als het vergaren van kennis leidt tot de schoonheid van Hem Die het Doel van alle kennis is; maar zo niet, dan zal een enkele druppel wellicht iemand uitsluiten van de stromen van genade, want met geleerdheid komen hovaardigheid en trots en zij heeft dwaling en onverschilligheid jegens God tengevolge.

De wetenschappen van deze wereld zijn bruggen naar de werkelijkheid; indien ze niet tot de werkelijkheid leiden, blijven er niets dan nutteloze hersenschimmen over. Bij de ene ware God! Indien kennis geen middel tot toenadering tot Hem, de Kenbaarste is, is ze niets anders dan duidelijk verlies.

Het is uw plicht u de verschillende takken van kennis eigen te maken en uw gelaat te keren naar de pracht van de Geopenbaarde Schoonheid, opdat gij een teken van reddingbrengende leiding onder de volkeren der wereld en een brandpunt van begrip op dit gebied moogt zijn, waarvan de wijzen en hun wijsheid zijn uitgesloten, behalve al wie het Koninkrijk van Licht betreden en op de hoogte geraken van het verholde en verborgen mysterie, het welbewaakte geheim.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, 72, pag. 110)

6 Een vooraanstaande Perzische gelovige die de eerste klassen oprichtte voor de opleiding van Bahá'í leraren.

32. De mens bevindt zich in de hoogste graad van stoffelijkheid en aan het begin van vergeestelijking - dat wil zeggen, hij staat aan het einde van onvolmaaktheid en aan het begin van volmaaktheid. Hij bevindt zich in de laatste graad van duisternis en aan het begin van licht, daarom is er gezegd dat de toestand van de mens het einde van de nacht is en het begin van de dag, wat betekent dat hij de som van alle graden van onvolmaaktheid is, en dat hij de graden van volmaaktheid bezit. Hij heeft zowel een dierlijke kant als een engelachtige kant, en het doel van een opvoeder is om menselijke zielen zó op te voeden dat hun engelachtige kant hun dierlijke kant kan overwinnen.

(Beantwoorde Vragen, blz. 204)

33. Van de mens wordt gezegd dat hij naar Gods evenbeeld is geschapen en hij het Boek der Schepping is, omdat alle mysteriën der wezens in hem bestaan. Als hij onder de schaduw komt van de Ware Opvoeder en op de juiste wijze wordt opgevoed, wordt hij de essentie der essenties, het licht der lichten, de geest der geesten; hij wordt het middelpunt van de goddelijke verschijnselen, de bron van goddelijke eigenschappen, de dageraadsplaats van hemels licht en de verzamelplaats van goddelijke inspiratie. Als hij van deze opvoeding verstoken is wordt hij de personificatie van duivelse eigenschappen, de som van dierlijke ondeugden en de bron van alle duistere kenmerken.

De reden voor het zenden van de Profeten is de mensen op te voeden, opdat dit stuk steenkool een diamant kan worden, en deze onvruchtbare boom kan worden geënt en hij de zoetste, heerlijkste vruchten kan voortbrengen. Als de mens de edelste staat bereikt in de wereld der mensheid, dan kan hij verder vooruitgaan in de toestanden van volmaaktheid, maar niet in staat, want staten zijn beperkt, maar de goddelijke volmaakheden zijn oneindig.

(Beantwoorde vragen, blz. 205)

34. Diepgaand onderzoek zal aantonen dat het gebrek aan godsdienstigheid bij de mensen en het feit dat zij onontwikkeld zijn de voornaamste oorzaken zijn van onderdrukking en onrecht, onrechtvaardigheid, onregelmatigheden en wanorde. Als de mensen bijvoorbeeld werkelijk godsdienstig, geletterd en goed opgeleid zijn, en er doet zich een moeilijkheid voor, dan kunnen zij zich tot de plaatselijke autoriteiten wenden; als zij geen gerechtigheid ondervinden en hun recht niet kunnen krijgen, en als zij zien dat het optreden van het plaatselijke bestuur strijdig is met het goddelijke welbehagen en de gerechtigheid van de koning, dan kunnen zij met hun zaak naar hogere rechtbanken gaan en aangeven waar het plaatselijke bestuur van de geestelijke wet afwijkt. Die rechtbanken kunnen dan het plaatselijke rapport van de zaak opvragen en op die manier zal er recht worden gedaan. Tegenwoordig kan echter het merendeel van de bevolking vanwege zijn inadequate opleiding zich zelfs niet behoorlijk uitdrukken om uit te leggen wat het wenst.

(The Secret of Divine Civilization, pag. 18)

35. De eerste, de meest dringende vereiste is het bevorderen van het onderwijs. Het is ondenkbaar dat een volk voorspoed en succes kan bereiken als deze hoogst belangrijke, deze fundamentele zaak niet wordt uitgevoerd. De voornaamste oorzaak van de achteruitgang en het verval van volkeren is onwetendheid. Momenteel is het merendeel van de mensen zelfs niet op de hoogte van de gewone dingen, hoeveel te minder kunnen zij de kern van de belangrijke problemen en ingewikkelde noden van deze tijd bevatten.

(The Secret of Divine Civilization, pag. 109)

36. Neem zorgvuldig waar hoe opvoeding, kunst en techniek van de moderne beschaving een regering en haar volk eer, voorspoed, onafhankelijkheid en vrijheid brengen.

37. Maar er bestaan drie soorten opvoeding: materiële, menselijke en geestelijke. Materiële opvoeding houdt zich bezig met de groei en ontwikkeling van het lichaam door te zorgen voor de voeding, het materiële welzijn en het gemak van het lichaam. Deze opvoeding hebben mens en dier gemeen.

Menselijke opvoeding betekent beschaving en vooruitgang, dat wil zeggen, regeren, besturen, liefdadige werken, handel, kunst en ambacht, wetenschap, grote uitvindingen, ontdekkingen en goed doordachte instellingen, welke de handelingen zijn die essentieel zijn voor de mens, welke hem onderscheiden van het dier.

Goddelijke opvoeding is die van het Koninkrijk Gods; zij bestaat uit het verwerven van goddelijke volmaaktheden, en dit is de ware opvoeding, want in deze staat wordt de mens het middelpunt van de goddelijke zegeningen, de openbaring van de woorden: "Laat Ons de mens scheppen naar Ons beeld en naar Onze gelijkenis." Dit is het uiteindelijke doel van de wereld der mensheid.

Nu hebben we een opvoeder nodig die tegelijkertijd een materiële, menselijke en geestelijke opvoeder is en wiens gezag onder alle omstandigheden doeltreffend is. Als dus iemand mocht zeggen: "Ik bezit een uitstekend verstand en een uitstekende intelligentie en ik heb zo'n opvoeder niet nodig", dan zou hij datgene ontkennen wat zonneklaar is, alsof een kind zou zeggen: "Ik heb geen opvoeding nodig, ik wil handelen in overeenstemming met mijn verstand en mijn intelligentie en zo zal ik de volmaaktheden van mijn bestaan bereiken"; of alsof de blinde zou zeggen: "Ik hoef niet te zien, omdat er nog vele andere blinden zonder moeite leven."

Het is dan zonneklaar dat de mens een opvoeder nodig heeft en deze opvoeder moet in alle opzichten onbetwistbaar en onomstotelijk volmaakt en boven alle mensen verheven zijn. Anders kan hij, als hij gelijk was aan de rest van de mensheid, hun opvoeder niet zijn. In het bijzonder omdat hij tegelijkertijd hun materiële, menselijke en ook hun geestelijke opvoeder moet zijn, dat wil zeggen, hij moet de mensen leren hun stoffelijke aangelegenheden te organiseren en uit te voeren en een maatschappelijk organisme te vormen teneinde samenwerking en wederzijdse hulp en bijstand in te stellen, opdat stoffelijke zaken onder alle voorkomende omstandigheden georganiseerd en geregeld kunnen worden. Op dezelfde wijze moet hij de menselijke opvoeding instellen, dat wil zeggen, hij moet het verstand en het denken zo vormen dat ze daardoor volledig tot ontwikkeling komen, zodat kennis en wetenschap toenemen en de werkelijkheid der dingen, de geheimen der wezens en de eigenschappen van het bestaan worden ontdekt, dat van dag tot dag voorschriften, uitvindingen en instellingen verbeterd worden en uit dingen die voor de zintuigen waarneembaar zijn, conclusies betreffende verstandelijke zaken worden getrokken.

Hij moet ook geestelijke opvoeding geven, zodat verstand en inzicht de metafysische wereld binnendringen, baat vinden bij de gewijde ademtocht van de Heilige Geest en in verbinding treden met de Schare in den hoge. Hij moet het wezen van de mens zo vormen dat het het middelpunt wordt van de goddelijke hoedanigheden, in zo'n mate dat de hoedanigheden en namen van God worden weerkaatst in de spiegel van het wezen van de mens en het heilige vers: "Laat Ons mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis" bewaarheid zal worden.

(Beantwoorde Vragen, blz. 13-15)

38. Sommige mensen denken dat een ingeboren besef van menselijke waardigheid de mens van slechte daden zal weerhouden en zijn geestelijke en stoffelijke volmaaktheid zal garanderen. Dat wil zeggen dat iemand die gekenmerkt wordt door aangeboren intelligentie, een grote vastberadenheid en een vurige ijver, zonder rekening te houden met de zware straffen die uit slechte daden voortvloeien of met de grote beloning voor rechtschapenheid, zich er instinctief van onthouden zal zijn medemensen kwaad te doen en zal hongeren en dorsten om goed te doen. En toch, als wij de lessen van de geschiedenis overdenken zal het duidelijk worden dat juist ditzelfde eergevoel en besef van waardigheid op zichzelf al behoren tot de milddadigheden die voortkomen uit de leringen van de Profeten van God. Wij nemen ook bij kleine kinderen de tekenen van agressie en bandeloosheid waar, en dat als een kind de lessen van een onderwijzer moet ontberen, zijn ongewenste eigenschappen van het ene op het andere moment toenemen. Het is derhalve duidelijk dat het aan de dag treden van dit aangeboren gevoel van menselijke waardigheid en eer het gevolg is van opvoeding. Ten tweede, als wij voor onze redenering aannemen dat intuïtieve intelligentie en een aangeboren moraal in staat zouden zijn kwaad doen te voorkomen, dan is het duidelijk dat mensen die deze kenmerken dragen even zeldzaam zijn als de steen der wijzen. Een veronderstelling als deze kan niet alleen maar met woorden worden bekrachtigd, ze moet door feiten worden geschraagd. Laten wij eens zien welke krachten in de schepping de grote massa aanzetten tot rechtschapen doelen en daden!

Maar afgezien hiervan, als die zeldzame persoon die een dergelijk vermogen ten toon spreidt ook nog de belichaming van de vreze Gods zou worden, staat het vast dat zijn streven naar rechtvaardigheid zeer versterkt zou worden.

(The Secret of Divine Civilization, pp. 97-98)

39. Wat betreft de verschillen tussen mensen en de superioriteit of inferioriteit van sommigen ten opzichte van anderen, kennen de materialisten twee denkrichtingen: de ene groep is de mening toegedaan dat deze verschillen en de buitengewone eigenschappen van sommigen zijn aangeboren en, zoals zij het stellen, een natuurlijke noodzaak. Volgens hen is het duidelijk dat verschillen binnen de soort inherent zijn. In de natuur zijn er bijvoorbeeld verschillende soorten bomen; ook de dieren zijn verschillend geaard; zelfs mineralen vertonen onderling natuurlijke verschillen, want hier is een groeve met stenen, en daar een mijn met doorschijnende en dieprode robijnen; hier is een schelp met een parel, en daar alleen maar een stukje klei.

In de andere denkrichting van traditionele wijsgeren wordt de stelling gehuldigd dat de verschillen tussen individuen en de diverse niveaus van intellect en talent voortkomen uit de opvoeding: want een kromme tak kan recht groeien als hij recht geleid wordt, en een boom uit de woestijn die geen vruchten draagt kan gecultiveerd worden; hij kan geënt worden en men kan hem vruchten laten voortbrengen die eerst misschien bitter zijn, maar later zoet worden. Eerst zijn de vruchten misschien klein, maar ze zullen groter en heel geurig worden, een streling voor de tong.

Het sterkste bewijs dat door de tweede groep wordt aangedragen is dat over het algemeen gesproken de stammen in Afrika primitief en onontwikkeld zijn, terwijl de geciviliseerde volkeren in Amerika over het algemeen kennis en inzicht bezitten, hetgeen bewijst dat het verschil tussen deze twee volkeren is toe te schrijven aan opleiding en ervaring. Zo luidt de vaste overtuiging van de wijsgeren.

Anderzijds bevestigen de Manifestaties van God dat verschillen aantoonbaar en onmiskenbaar aangeboren zijn en dat "Wij sommigen hunner anderen hebben doen overtreffen"⁷ een bewezen en onontkoombaar feit is. Het is zeker dat de mensen juist door hun aanleg van elkaar verschillen. Kijk eens naar een groepje kinderen van dezelfde ouders, die dezelfde school bezoeken, dezelfde opvoeding genieten en hetzelfde voedsel gebruiken: enkelen die zich goed ontwikkelen zullen in belangrijke mate vooruitgaan: anderen zullen tot de middenmoot behoren, en sommigen zullen in het geheel niet opvoedbaar blijken te zijn. Het is dus duidelijk dat de ongelijkheid tussen individuen is toe te schrijven aan niveauverschillen die aangeboren zijn.

Maar de Manifestaties zeggen ook dat opleiding en opvoeding onloochenbaar een enorme invloed uitoefenen. Als een kind bijvoorbeeld van onderwijs verstoken is, zal het zeker onwetend blijven en zijn kennis beperkt tot hetgeen hij zelf heeft kunnen ontdekken; maar als hij naar een bekwaam leraar gebracht wordt om kunsten en wetenschappen te studeren, zal hij op de hoogte raken van de ontdekkingen die duizenden andere mensen hebben gedaan. Zo is opvoeding een gids voor degenen die zijn afgedwaald, ze maakt de blinden ziende; ze schenkt de dwazen oordeelsvermogen en degenen die geen succes hebben een grote oogst; ze doet de stommen spreken en verandert de schijnbare dageraad in het ware morgenlicht; daardoor zal het nietige zaadje een hoge palm worden en de weggelopen slaaf een regerend vorst.

Zo staat het vast dat opvoeding invloed uitoefent en daarom zijn de Manifestaties van God, de Bronnen van Zijn genade, in de wereld opgestaan opdat Zij door de ademtocht van heiligheid het mensenras kunnen opvoeden en van de zuigeling een sterke en strijdbare man maken. Door Hen worden de verworpenen der aarde de gekoesterde metgezellen van de hemel en krijgen de misdeelden wat hun toekomt.

40. Vraag: Hoeveel soorten karakter heeft de mens en wat is bij mensen de oorzaak van de verschillen en verscheidenheid?

Antwoord: Hij heeft het ingeboren karakter, het overgeërfde, en het angeleerde karakter dat met opvoeding verkregen wordt.

Met betrekking tot het ingeboren karakter, alhoewel de goddelijke schepping louter goed is, komt toch de verscheidenheid van de natuurlijke eigenschappen van de mens voort uit graduele verschillen; alle zijn uitstekend, maar ze zijn dit in mindere of meerdere mate, al naargelang de graad. Dus de gehele mensheid bezit intelligentie en bekwaamheden, maar de intelligentie, de bekwaamheid en de waardigheid van mensen verschilt. Dit is duidelijk.

Neem bijvoorbeeld een aantal kinderen uit één gezin, uit één plaats, van één school, die les krijgen van één leraar, grootgebracht met hetzelfde voedsel, in hetzelfde klimaat, in dezelfde kleding en dezelfde lessen bestuderend - dan is het zeker dat er onder deze kinderen een aantal goed kan leren, anderen middelmatig begaafd zijn en weer anderen dom. Het is dan ook duidelijk dat er in het oorspronkelijke karakter een verschil in graad bestaat en verschil in waardigheid en bekwaamheid. Dit verschil houdt geen goed of kwaad in, maar is eenvoudig een gradueel verschil. De één bezit de hoogste graad, de ander de middelste graad en weer een ander de laagste graad. Dus de mens bestaat, het dier, de plant en het mineraal bestaan ook - maar de graad van deze vier bestaansvormen verschilt. Wat een verschil tussen het bestaan van de mens en

dat van het dier! Toch zijn beide vormen van bestaan. Het is duidelijk dat er in het bestaan graduele verschillen zijn.

Het verschil in overgeërfde eigenschappen ontstaat door een zwak of sterk gestel; dat wil zeggen, als de twee ouders zwak zijn, zijn de kinderen zwak, als ze sterk zijn, zijn de kinderen sterk. Zo heeft ook zuiverheid van bloed een grote invloed, want de zuivere kiem is als de superieure stam welke in planten en dieren aanwezig is. U ziet bijvoorbeeld dat kinderen geboren uit een zwakke en slappe vader en moeder van nature een zwak gestel en zwakke zenuwen hebben, zij lijden aan lichamelijke of geestelijke kwalen en bezitten geen geduld, weerstand, besluitvaardigheid, of doorzettingsvermogen en zijn haastig, want de kinderen erven de zwakheid en slapte van hun ouders.

Afgezien hiervan wordt aan sommige families en sommige generaties een bijzondere zegening verleend. Zo is het een bijzondere zegening dat uit de afstammelingen van Abraham alle Profeten van de kinderen Israëls gekomen zijn. Dit is een zegening die God aan dit geslacht heeft verleend: aan Mozes uit Zijn vader en moeder, aan Christus uit de lijn van Zijn moeder, ook aan Muhammad en de Báb en aan alle Profeten en de heilige Manifestaties Israëls. De Gezegende Schoonheid is eveneens een rechtstreekse afstamming van Abraham, want Abraham had behalve Ismaël en Izaäk nog andere zonen die in die dagen naar Perzië en Afghanistan trokken en de Gezegende Schoonheid is een van hun afstammelingen.

Vandaar is duidelijk dat er ook een overgeërfd karakter bestaat en wel in die mate dat, als de karakters niet met hun oorsprong overeenkomen, de leden van de familie, alhoewel zij lichamelijk tot dat geslacht behoren, geestelijk niet als zodanig worden beschouwd, zoals Kanaän,⁸ die niet tot het geslacht van Noach gerekend wordt.

Maar het verschil in eigenschappen met betrekking tot beschaving is erg groot, want opvoeding heeft grote invloed. Door opvoeding krijgt de onwetende kennis, wordt de laffe dapper, door goede verzorging wordt de kromme tak recht, worden de zure, bittere vruchten uit de bergen en bossen zoet en smakelijk en wordt de vijfbladige bloem honderdbladvig. Door opvoeding worden onbeschaafde volken beschaafd en worden zelfs de dieren tam. Opvoeding moet als zeer belangrijk worden beschouwd, want daar ziekten in de wereld van de lichamen uiterst besmettelijk zijn, zo zijn evenzo eigenschappen van geest en hart uiterst besmettelijk. Van opvoeding gaat een universele invloed uit en de erdoor veroorzaakte verschillen zijn erg groot.

Misschien zal er iemand opmerken dat, aangezien de bekwaamheid en de waardigheid van mensen verschillen, daarom het verschil in bekwaamheid zeker het verschil in karakter⁹ veroorzaakt.

Maar dat is niet zo, want er bestaan twee soorten bekwaamheid, natuurlijke bekwaamheid en aangeleerde bekwaamheid. De eerste, die door God is geschapen, is alleen maar goed - in Gods schepping bestaat geen kwaad, maar de aangeleerde bekwaamheid is de oorzaak geworden voor het ontstaan van het kwaad.

God heeft bijvoorbeeld alle mensen zo geschapen en heeft hun zo'n gestel en zulke vermogens gegeven dat zij baat vinden bij suiker en honing en vergif hen schaadt en aantast. Deze aard en dit gestel is ingeboren en God heeft het in

8 Vgl. Genesis, hoofdstuk 9 vers 25

9. D.w.z. daarom kan men iemand zijn karakter niet verwijten.

gelijke mate aan de gehele mensheid gegeven. Maar de mens begint zich beetje bij beetje aan vergif te gewennen door elke dag een kleine hoeveelheid te nemen en deze langzamerhand te vergroten, totdat hij het punt bereikt dat hij geen dag zonder een gram opium kan. De natuurlijke vermogens worden zodoende geheel verstoord. Neem waar hoezeer de natuurlijke vermogens en het gestel kunnen veranderen, totdat ze door andere gewoontes en training volkomen worden verstoord. Men heeft geen kritiek op slechte mensen vanwege hun ingeboren capaciteiten en aard, maar veeleer om hun aangeleerde capaciteiten en aard.

In de schepping bestaat geen kwaad, alles is goed. Bepaalde eigenschappen en karakters die bij sommige mensen ingeboren zijn en ogenschijnlijk laakbaar, zijn dit niet werkelijk. Vanaf het begin van zijn leven kunt u bijvoorbeeld bij een zuigeling de tekenen zien van gulzigheid, van woede en van humeur. Dan, kan men wel zeggen, zijn goed en kwaad ingeboren in de werkelijkheid van de mens en dit is in strijd met de zuivere goedheid van de natuur en schepping. Het antwoord hierop is dat gulzigheid, wat verlangen naar meer is, een prijzenswaardige eigenschap is, mits ze op passende wijze wordt gebruikt. Als dus iemand het verlangen heeft om wetenschap en kennis te verwerven, om mededogend, edelmoedig en rechtvaardig te worden, is dit zeer prijzenswaardig. Als hij zijn woede en toorn aanwendt tegen de bloeddorstige tirannen die zijn als verscheurende dieren, is dit zeer prijzenswaardig, maar als hij deze eigenschappen niet op een juiste manier gebruikt, zijn ze afkeurenswaardig.

(Beantwoorde Vragen, blz. 185-187)

41. Wat betreft het verschil tussen de materiële beschaving die nu heerst en de goddelijke beschaving welke één van de weldaden zal zijn die voortvloeien uit het Huis van Gerechtigheid is het volgende het geval: materiële beschaving weerhoudt de mensen van misdadig optreden door het gezag van straf en vergeldingswetten, en niettegenstaande dat, terwijl de wetten om te vergelden en een mens te straffen onafgebroken in aantal toenemen zoals u kunt zien, bestaat er geen enkele wet om hem te belonen. In alle steden van Europa en Amerika zijn enorm grote gebouwen opgericht om als gevangenis te dienen voor misdadigers.

Goddelijke beschaving, evenwel, vormt ieder lid van de maatschappij zodanig, dat niemand, uitgezonderd enige niet noemenswaardige gevallen, een misdaad zal begaan. Aldus is er een groot verschil tussen het voorkomen van misdaad door maatregelen die gewelddadig en vergeldend zijn, en de mensen dusdanig te vormen, hen te verlichten en te vergeestelijken, dat zij zonder enige angst voor straf of wraakneming alle misdaden zullen schuwen. Zij zullen met recht alleen al het begaan van een misdaad als een grote schande en als zodanig als de strengste straf beschouwen. Zij zullen bekoord worden door menselijke volmaaktheden en zullen hun leven wijden aan alles wat licht zal brengen aan de wereld en die eigenschappen bevorderen welke aanvaardbaar zijn aan de heilige Drempele Gods.

Zie nu hoe groot het verschil is tussen materiële en goddelijke beschaving. Materiële beschaving tracht met geweld en straffen de mensen te weerhouden van wandaden, van het berokkenen van schade aan de samenleving en het begaan van misdaden. Maar in een goddelijke beschaving is de enkeling zo ingesteld, dat hij zonder angst voor straf het begaan van misdaden schuwt, hij de misdaad als zodanig ziet als de zwaarste kwelling, en er zich bereidwillig en opgewekt toe zet de deugden van de mensheid te verwerven, en het licht te verspreiden over de wereld.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, 105, pag.132/3)

42. Een van de waarborgen van het heilige Geloof is de opvoeding van kinderen, en dit is een van de belangrijkste beginselen van alle goddelijke leringen. Daarom moeten moeders hun kinderen vanaf het allereerste begin grootbrengen in de bakermat van goede zeden - want de moeders zijn de eerste opvoeders - zodat zal blijken dat het kind, wanneer het volwassen wordt, is begiftigd met alle deugden en eigenschappen die prijzenswaardig zijn.

En verder moet ieder kind, in overeenstemming met de goddelijke geboden, leren lezen en schrijven, en zich die takken van kennis eigen maken die nuttig en noodzakelijk zijn, evenals een bepaald ambacht. Aan deze zaken moet de uiterste zorg worden besteed; het is niet geoorloofd ze te verwaarlozen of er niet naar te handelen.

Ziet hoeveel strafgevangenissen, huizen van bewaring en martelkamers er in gereedheid zijn gebracht om de mensenkinderen in onder te brengen, met het doel hen door strafmaatregelen ervan te weerhouden vreselijke misdaden te plegen - terwijl juist zulke martelingen en straffen alleen maar de ontarding doen toenemen, en door zulke middelen het gewenste doel niet werkelijk bereikt kan worden. Daarom moet ieder mens vanaf zijn prille jeugd zodanig worden opgevoed, dat hij nooit een misdaad zal begaan, nee, dat hij veeleer al zijn energie zal inzetten voor het verwerven van voortreffelijkheid, en alleen al het begaan van een slechte daad op zichzelf zal beschouwen als de wreedste van alle straffen, en de zondige daad zelf zal beschouwen als veel erger dan welke gevangenisstraf ook. Want het is mogelijk de mens zo op te voeden dat, ook al mag misdaad dan niet geheel verdwenen zijn, het toch heel zeldzaam zal worden.

De strekking hiervan is dat de vorming van het karakter van de mens één van de belangrijkste geboden van God is, en dat de invloed van zo'n opvoeding dezelfde als die van de zon op boom en vrucht. Kinderen moeten met de grootste zorg worden omringd, beschermd en opgevoed; daarop is waar ouderschap en ouderlijke barmhartigheid gebaseerd.

Anders zullen de kinderen worden tot in het wild groeiend onkruid en worden zij de vervloekte Boom der Hel¹⁰, die het verschil tussen goed en kwaad niet kennen en de verheven menselijke eigenschappen niet kunnen onderscheiden van al wat laag en verachtelijk is; zij zullen verwaand opgevoed worden, en zullen verafschuwd worden door de Vergevende Heer.

Daarom is het vereist dat ieder kind dat zojuist is opgestaan in de tuin van hemelse liefde, de beste zorg en opvoeding krijgt.

43. De grondoorzaak van wangedrag is onwetendheid en daarom moeten wij ons aan de werktuigen van waarneming en kennis vastklemmen. Een goed karakter moet bijgebracht worden. Het licht moet wijd verspreid worden, zodat allen in de leerschool der mensheid de hemelse geestelijke eigenschappen mogen verwerven, en voor zichzelf zonder enige twijfel mogen zien dat er geen verschrikkelijker hel, geen vuriger afgrond is dan een karakter te hebben dat vals en zwak is; geen donkerder valkuil noch walgelijker kwelling dan eigenschappen te tonen die veroordeling verdienen.

De enkeling moet tot zo'n hoog peil worden opgevoed, dat hij zich liever de keel laat afsnijden dan een leugen te vertellen, en het gemakkelijker zou vinden

¹⁰ De Zaqqúm - Qur'án 37:60, 44:43.

met een zwaard te worden neergehouden of met een speer te worden doorstoken dan te lasteren of door toorn te worden meegesleept.

Aldus zal het besef van menselijke waardigheid en trots worden ontstoken om de oogst van wellustige begeerten te verteren. Dan zal iedere geliefde Gods duidelijk naar voren komen als een heldere maan met geestelijke eigenschappen en zal de betrekking van ieder tot de gewijde Drempel van zijn Heer niet denkbeeldig zijn, maar zuiver en echt, en zijn als het ware fundament van het gebouw en niet een of andere verfraaiing van de voorzijde ervan.

Hieruit volgt dat de school van de kinderen een plaats moet zijn waar de uiterste discipline en orde heerst, dat het onderricht grondig moet zijn en dat voorzieningen getroffen moeten worden voor de verbetering en verfijning van het karakter; zodat vanaf zijn prilste jeugd in het diepste wezen van het kind de goddelijke basis zal worden gelegd en het bouwwerk van heiligheid zal worden opgetrokken.

Weet dat deze zaak van onderricht, van karakterverbetering en -verfijning, van bemoediging en stimulering van het kind van het grootste belang is, want dat zijn grondbeginselen van God.

Bijgevolg zullen, als God het wil, uit deze geestelijke scholen verlichte kinderen voortkomen die getooid zijn met de schoonste deugden der mensheid, en die hun licht niet alleen over Perzië, maar over de gehele wereld zullen doen schijnen.

Het is uitermate moeilijk iemand te onderrichten en zijn karakter te verfijnen, wanneer de puberteit eenmaal voorbij is. Zoals de ervaring heeft geleerd, baat het dan in het geheel niet meer, zelfs niet wanneer alles in het werk wordt gesteld één van zijn neigingen te veranderen. Vandaag gaat hij misschien wat vooruit, maar er gaan enkele dagen voorbij en hij vergeet het en vervalt weer in zijn oude gebruikelijke toestand en doen en laten. Derhalve moet in de eerste kinderjaren een hechte basis worden gelegd. Zolang de tak groen en teer is, kan deze gemakkelijk worden rechtgebogen.

Wij bedoelen ermee, dat eigenschappen van de geest de voornaamste, goddelijke grondslag vormen en de ware essentie van de mens sieren; en kennis is de oorzaak van de vooruitgang van de mens. De geliefden Gods moeten groot belang aan deze zaak hechten en haar enthousiast en geestdriftig voortzetten.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, 111, pag. 136/7)

44. Zou er geen opvoeder zijn, dan zouden alle mensen barbaren blijven en zou er geen leraar zijn, dan zouden de kinderen onwetende schepselen zijn.

Om deze reden zijn in deze nieuwe cyclus opvoeding en onderricht in het Boek van God vermeld als verplicht en niet als vrijwillig. Dat wil zeggen dat het de vader en de moeder als plicht is opgelegd er met alle kracht naar te streven de dochter en de zoon op te leiden, hen groot te brengen aan de boezem van kennis en hen op te voeden in de schoot van kunsten en wetenschappen. Zouden zij deze zaak veronachtzamen, dan zullen zij verantwoordelijk worden gesteld en afkeurenswaardig bevonden in de tegenwoordigheid van de strenge Heer.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, 98, pag. 126/7)

45. En tot de leringen van Bahá'u'lláh behoort de bevordering van onderwijs. Ieder kind moet zoveel als nodig is in de wetenschappen worden onderwezen. Als de ouders in staat zijn de uitgaven voor het onderwijs te bekostigen is dat heel goed; anders moet de gemeenschap voorzien in de middelen voor het onderwijs van dat kind.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, 227, pag. 304)

46. Er zijn bepaalde zuilen opgericht ter onwrikbare ondersteuning van Gods Geloof. De machtigste hiervan zijn kennis en het gebruik van het denkvermogen, de verruiming van het bewustzijn, en inzicht in de werkelijkheden van het universum en de verborgen mysteriën van de Almachtige God.

Het bevorderen van kennis is bijgevolg een onontkoombare plicht die ieder van de vrienden van God is opgelegd. Het is de plicht van die Geestelijke Raad, die bijeenkomst Gods, zich tot het uiterste in te spannen de kinderen op te voeden, zodat hun vanaf de vroegste jeugd wordt geleerd zich als Bahá'í te gedragen en Gods wegen te bewandelen en zij, evenals jonge plantjes, zullen groeien en bloeien in de zachtstromende wateren van de raadgevingen en aanmoedigingen van de Gezegende Schoonheid. Werkt dan met hart en ziel, maakt uw tong los om dit streven te stimuleren, offert uw bezittingen op zodat de School in `Ishqábád¹¹ op het gebied van discipline en orde steeds verder vooruitgaat.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, 97, pag. 126)

47. Gij schreef met betrekking tot de kinderen: van het allereerste begin af moeten de kinderen een goddelijke opvoeding krijgen en moeten zij er voortdurend aan worden herinnerd hun God te gedenken. Laat de liefde Gods, samen met de moedermelk, hun diepste wezen doordringen.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, 99, pag. 127)

48. Het is mijn wens, dat deze kinderen een Bahá'í opvoeding krijgen, zodat zij zich zowel hier als in het Koninkrijk mogen ontwikkelen en uw hart verblijden.

In de toekomst zullen de zeden in buitengewone mate ontaarden. Het is onontbeerlijk dat kinderen op de Bahá'í wijze worden grootgebracht, opdat zij zowel in deze wereld als in de volgende gelukkig mogen worden. Zo niet, dan zullen zij te kampen hebben met verdriet en moeilijkheden, want menselijk geluk is gebaseerd op geestelijk gedrag.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, 100, pag. 127)

49. O gij die bekoord zijt door de heilige ademtochten van God!

Kinderopvoeding is een zaak van het allergrootste belang. Het kleine kind moet zelfs al als zuigeling een Bahá'í opvoeding krijgen, en de liefdevolle geest van Christus en Bahá'u'lláh moet hem ingeblazen worden, opdat het grootgebracht mag worden in overeenstemming met de waarheden van het Evangelie en het Allerheiligste Boek.

50. O Gij die uw blik richt op het Koninkrijk Gods!

Wij hebben uw brief ontvangen en nemen er nota van, dat u zich bezighoudt met het onderrichten van de kinderen der gelovigen, dat deze tere kleintjes de Verborgen Woorden en de gebeden leren, en leren wat het betekent Bahá'í te zijn.

Het onderwijzen van deze kinderen is te vergelijken met het werk van een liefdevolle tuinman die in de bloeiende velden van de Alglorierijke zijn jonge planten verzorgt. Het lijdt geen twijfel dat dit de gewenste resultaten zal opleveren; dit is in het bijzonder waar bij het onderwijzen van de Bahá'í verplichtingen en het Bahá'í gedrag, want de jonge kinderen moeten er in hart en ziel van bewust worden gemaakt dat "Bahá'í" niet alleen maar een naam,

11 Zie: "God Schrijdt Voorbij", blz. 317, 382.

maar een werkelijkheid is. Ieder kind moet geoefend worden in geestelijke waarden, opdat het alle deugden zal belichamen en een bron van glorie wordt voor de Zaak van God. Anders zal het woord "Bahá'í" alleen, als het geen vruchten afwerpt, geen betekenis hebben.

Streeft er dan naar beste vermogen naar deze kinderen bij te brengen dat een Bahá'í iemand is die alle volmaaktheden belichaamt en dat hij licht moet verspreiden als een brandende kaars - en niet duisternis op duisternis moet zijn en toch de naam Bahá'í dragen.

Noem deze school de Bahá'í Zondagsschool.¹²

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, 123, pag. 143)

51. Wij hebben reeds eerder een uitvoerige brief geschreven en verzonden betreffende het opvoeden van kinderen in geloof, een vaste overtuiging, wetenschappelijke en geestelijke kennis, en dat hun moet worden geleerd met een smekend hart het hemelse Koninkrijk aan te roepen.

Het staat vast dat u hiervoor uw uiterste best zult doen.

52. Wat uw vraag betreft inzake de opvoeding van kinderen: het betaamt u hen te koesteren aan de boezem van de liefde Gods en hen aan te sporen tot de dingen van de geest - opdat zij hun gelaat tot God mogen keren; opdat hun manieren mogen overeenkomen met de regels van goed gedrag en hun karakter voor dat van niemand onderdoet; opdat zij alle deugden en prijzenswaardige eigenschappen van de mensheid tot de hunne maken en een gedegen kennis van de verschillende takken van wetenschap verwerven -zodat zij vanaf de allereerste levensjaren geestelijke wezens en inwoners van het Koninkrijk mogen worden, bekoord door de zoete ademtochten van heiligheid en een opvoeding mogen ontvangen die godsdienstig en geestelijk is, en afkomstig van het hemelse Rijk. Waarlijk, ik zal God aanroepen dat Hij hun hierin een voortreffelijk resultaat zal schenken.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, 122, pag. 142)

53. O geliefde vrienden! Stelt alles in het werk om diverse takken van kennis en waar inzicht te verwerven. Spant alle krachten in om zowel materiële als geestelijke resultaten te boeken.

Moedigt de kinderen vanaf hun prilste jeugd aan zich op alle gebied kennis eigen te maken en spoort hen aan in iedere kunstuiting bedreven te raken - met het doel dat ieders hart door de begunstigende genade van God gelijk een spiegel zal worden die de geheimen van het universum onthult en tot de diepst verborgen werkelijkheid van alle dingen doordringt, en dat ieder van hen wereldfaam moge verwerven in alle takken van kennis, kunst en wetenschap.

Verwaarloost zeer zeker de opvoeding van de kinderen niet. Brengt hen groot, dat ze geestelijke kwaliteiten zullen bezitten, en weest verzekerd van de geschenken en gunsten van de Heer.

54. O gij twee dienaren aan de heilige Drempel! Wij waren ten zeerste verblijd en verkwikt te vernemen dat u bijeenkomsten hebt belegd voor de opvoeding van kinderen.

Al wie actief aan die bijeenkomsten deelneemt, hetzij als leraar van de kinderen of als begunstiger, zal zeker bekrachtigingen uit het onzichtbare Rijk ontvangen, en oneindige milddadigheden zullen hem omgeven.

12 Een Bahá'í kinderklas in Kenosha, Wisconsin, U.S.A.

Met grote blijdschap moedigen wij u daarom aan tot deze hoogst prijzenswaardige poging, opdat gij een bijzonder grote beloning moogt aanschouwen.

Ziet de zeker te verwachten bekrachtigingen van de Albarmhartige tegemoet.

55. O gij, beide zeerbeminderde dienaressen van God! Al wat 's mensen tong zegt, laat hem dat door zijn daden bewijzen. Als hij beweert een gelovige te zijn, laat hem dan handelen in overeenstemming met de voorschriften van het Abhá Koninkrijk.

Geprezen zij God, u tweeën hebt de waarheid van uw woorden aangetoond door uw daden en hebt de bevestigingen van de Here God verworven. Iedere dag bij het ochtendgloren brengt gij de Bahá'í kinderen bij elkaar en leert hun de gebeden. Dit is een zeer prijzenswaardige daad en brengt vreugde aan het kinderhart: dat zij elke morgen hun gelaat naar het Koninkrijk moeten keren en melding maken van de Heer en Zijn Naam prijzen en met de lieflijkste stemmen de gebeden zingen en zeggen.

Deze kinderen zijn net als jonge plantjes en hun de gebeden leren is hetzelfde als de regen op hen neer te laten komen, zodat zij teder en fris mogen opgroeien en de zachte bries van de liefde van God over hen mag waaien, waardoor zij zullen beven van vreugde.

Zegeningen zullen uw deel zijn, en een veilige haven.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, 115, pag. 139)

56. O gij die standvastig zijt in het Verbond!

Wij ontvingen uw brief die ons veel genoegen deed door de mededeling dat, Gode zij lof, de jeugd van het 'Abhá Paradijs fris en teer is door de regens die neerdalen uit de wolken van hemelse genade; dat zij groeit en bloeit in de meiregens van hemelse leiding en zich van dag tot dag ontwikkelt!

Het staat vast dat een ieder van hen zal uitgroeien tot een banier van leiding, een symbool van de gaven die uit het Rijk van de Alglorierijke komen. Zij zullen zoet zingende nachtegalen worden in de tuinen van kennis, ranke, schone gazellen die over de vlakten van Gods liefde zwerven. U moet het grootste belang hechten aan de opvoeding van kinderen, want dat is de grondslag van de Wet van God, en de fundering van het bouwwerk van Zijn Geloof.

Als bekend zou worden hoeveel vreugde u heeft bereid door wat er voor de kinderen is gedaan, zouden de gelovigen zeker al hun kinderen op dezelfde manier opvoeden.

57. O trouwe vrienden!

De gehele mensheid is te vergelijken met schoolkinderen, en de Dageraadsplaatsen van Licht, de Bronnen van goddelijke openbaring zijn de wonderbare en weergaloze leraren. In de school der werkelijkheid leiden zij deze zonen en dochteren op overeenkomstig de leringen van God en zij koesteren hen aan de boezem van genade, zodat zij zich in ieder opzicht zullen ontwikkelen, de voortreffelijke gaven en zegeningen van de Heer laten zien en de menselijke volmaaktheden verenigen, opdat zij mogen vooruitgaan in alle aspecten van het menselijk handelen, zij het uiterlijk of innerlijk, verborgen of zichtbaar, stoffelijk of geestelijk, totdat zij deze sterfelijke wereld tot een vërreikende spiegel maken om die andere wereld die niet vergaat te weerspiegelen.

O, gij vrienden van God! Omdat in dit gedenkwaardigste aller tijdperken de Zon van Waarheid tot het hoogste lentepunt is gestegen en zijn stralen op iedere

streek werpt, zal deze zulk een geweldige opschudding teweegbrengen, in de bestaanswereld zulke trillingen vrijmaken, tot zulk een groei en ontwikkeling aanzetten, met zulk een luisterrijk licht uitstralen, en zullen wolken van genade zulke overvloedige wateren doen neerregenen, en zullen de velden en vlakten wemelen van zo'n plejade aan zoetgeurende planten en bloemen dat deze onaanzienlijke aarde het 'Abhá Koninkrijk zal worden en deze lagere wereld de wereld hierboven. Dan zal dit kleine stofje zijn als de wijde hemelboog, dit mensenoord de vorstelijke hof van God, dit brokje leem de dageraad van de oneindige genadegunsten van de Heer der Heren.

Daarom, o beminden van God! Spant u tot het uiterste in totdat uzelf het teken bent van deze vooruitgang en al deze bekrachtigingen, en het middelpunt wordt van Gods zegeningen, dageraden van het licht van Zijn eenheid, bevorderaars van de genadegaven der beschaving. Weest gij in dat land de voorhoede van de volmaaktheden van de mensheid, bevordert de verschillende takken van kennis, weest actief en progressief op het gebied van uitvindingen en kunst. Poogt het menselijke gedrag te verbeteren en tracht over de gehele wereld uit te munten door een hoogstaand karakter. Zolang de kinderen nog in hun kinderjaren zijn, voedt hen uit de boezem van hemelse genade, koestert hen in de wieg van alle voortreffelijkheden, brengt hen groot in de omarming van milddadigheid. Geeft hun het voordeel van iedere soort nuttige kennis. Laat hen deel hebben aan iedere nieuwe, buitengewone en wonderbare soort ambacht en kunst. Voedt hen op om hard te werken en went hen aan ongemak. Leert hen hun leven te wijden aan zeer belangrijke zaken en brengt hen op de gedachte studies op te nemen die de mensheid tot voordeel zullen strekken.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, 102, pag. 128-9)

58. De opvoeding en opleiding van kinderen behoort tot de verdienstelijkste daden van de mensheid en doet de genadegunsten van de Albarmhartige neerdalen, want opvoeding is de onontbeerlijke grondslag van alle menselijke voortreffelijkheid en veroorlooft de mens zich een weg te banen naar de hoogten van blijvende luister. Als een kind vanaf zijn vroegste jeugd wordt getraind, dan zal het door de liefderijke zorg van de heilige Hovenier, het kristalheldere water van de geest en de kennis in zich opnemen, als een jong boompje temidden van de vlietende beken. En het zal zeker de heldere stralen van de Zon van Waarheid tot zich trekken, en door het licht en de warmte ervan steeds fris en voorspoedig groeien in de tuin des levens.

Daarom moet de begeleider tevens dokter zijn, dat wil zeggen hij moet bij het onderrichten van het kind diens tekortkomingen verhelpen; hij moet hem kennis bijbrengen en hem tegelijkertijd opvoeden tot een geestelijke instelling. Laat de leraar een dokter voor het karakter van het kind zijn; zodoende zal hij de geestelijke kwalen van de mensenkinderen genezen.

Indien men zich bij deze gewichtige taak grote inspanning getroost, zal de wereld der mensheid met andere sierselen duidelijk naar voren treden en het helderste licht verspreiden. Dan zal dit sombere oord worden verlicht en dit aardse verblijf in de hemel veranderen. Dan zullen zelfs de boze geesten in engelen veranderen, wolven in herders van de kudde, en wilde honden zullen samengaan met gazellen die weiden op de vlakten van eenheid, roofdieren met vredige kudden, en roofvogels met klauwen zo scherp als messen met zangvogels die hun eigen lieflijke lied zingen.

Want de innerlijke werkelijkheid van de mens is een grenslijn tussen licht en schaduw, een plaats waar de twee zeeën elkaar ontmoeten;¹³ zij is het laagste punt op de boog van daling¹⁴ en daarom is zij in staat alle rangen daarboven te verwerven. Door opvoeding kan zij elke voortreffelijkheid verwerven; verstoken van opvoeding zal zij op het laagste punt van onvolmaaktheid blijven staan.

Ieder kind is potentieel het licht van de wereld - en tegelijkertijd de duisternis ervan; daarom moet het vraagstuk van de opvoeding als hoogst belangrijk worden beschouwd. Vanaf zijn vroegste jeugd moet het kind worden gekoesterd aan de boezem van Gods liefde en worden grootgebracht in het in zich opnemen van Zijn kennis, opdat hij licht moge uitstralen, geestelijk moge groeien, vervuld moge worden van wijsheid en kennis en de kenmerken van de engelschare moge aannemen.

Aangezien u deze heilige taak kreeg toegewezen, moet u zich derhalve tot het uiterste inspannen die school in alle opzichten over de gehele wereld beroemd te maken en de oorzaak te doen zijn van het verheerlijken van het Woord van de Heer.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, 103, pag. 130-1)

59. Tot de grootste diensten die de mens de Almachtige God wellicht kan verlenen behoren de opvoeding en opleiding van kinderen, jonge plantjes in het 'Abhá Paradijs, zodat deze kinderen, gekoesterd door de verlossende genade en opgroeiend als parels van goddelijke milddadigheid in de schelp der opvoeding, eenmaal de kroon van blijvende luister met juwelen zullen sieren.

Het is evenwel heel moeilijk deze dienst op zich te nemen en zelfs nog moeilijker er in te slagen. Ik hoop dat u zich goed van deze hoogst belangrijke taak zult kwijten, haar met succes zult volbrengen, en een teken van Gods overvloedige genade zult worden; dat deze kinderen, allen grootgebracht in de heilige Leringen, een karakter zullen ontwikkelen dat als een zoetgeurend briesje over de tuinen van de Alglorierijke waait en zoete geuren rondom de wereld zal voeren.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, 106, pag. 133-4)

60. O dienaar van de Gezegende Schoonheid!

Gezegend zijt gij, aangezien gij bezig zijt met het verlenen van een dienst die uw gelaat in het 'Abhá Koninkrijk zal doen schitteren, en dat is de opvoeding en opleiding van kinderen. Indien iemand de kinderen op de juiste wijze opvoedt en opleidt verleent hij een dienst die aan de heilige Drempel tot de grootste wordt gerekend. Naar wij hebben vernomen slaagt u hierin. U moet u echter onophoudelijk inspannen uzelf te vervolmaken en steeds betere resultaten te bereiken.

Te allen tijde smee ik de Almachtige God u te maken tot het middel waardoor de geest van die kinderen verlicht, hun hart tot leven gewekt en hun ziel geheiligd wordt.

61. 'Abdu'l-Bahá hoopt dat die jeugdige zielen in de leerschool van de diepere kennis verzorgd worden door iemand die hun leert lief te hebben. Mogen zij allen in het gehele bereik van de geest goed op de hoogte raken van de

13 Qur'án 25:55, 35:13, 55:19-25; zie ook het huwelijksgebed van 'Abdu'l-Bahá dat als volgt begint: "Hij is God! O onvergelijklijk Heer! In Uw almachtige wijsheid hebt Gij het huwelijk bevolen..." (Gebedenboek, ed. 1988, no. 64)

14 Zie: Beantwoorde Vragen, blz. 244, voor 'Abdu'l-Bahá commentaar op "de boog van daling en van stijging"

verborgen mysteriën; zo goed, dat een ieder van hen in het Koninkrijk van de Alglorierijke, als een nachtegaal die met spraak begiftigd is, de geheimen van het hemelse Rijk zal verkondigen en als een hunkerende minnaar zijn pijnlijke en uiterste gemis van zijn Geliefde zal uitstorten.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, 107, pag. 134)

62. O Gij dienares van God! Sticht een hemelse school en weest gij een lerares in dat huis van kennis. Onderricht de kinderen in het goddelijke; en voed hen op als parels in het hart van de schelp van goddelijke leiding.

Streef daar met hart en ziel naar, zorg ervoor dat de kinderen opgevoed worden om de hoogste volmaaktheden van de mens te belichamen, en wel in die mate dat een ieder van hen getraind wordt in het gebruik van zijn verstand, in het verwerven van kennis, in nederigheid en deemoed, in waardigheid, in ijver en liefde.

63. Informeer naar een onderwijzeres. Zij moet uiterst bescheiden, gelijkmoedig, geduldig en goed opgevoed zijn en zij moet de Engelse taal uitstekend beheersen.

64. O gij geestelijke leraar! Geef in uw school Gods kinderen les in de gebruiken van het Koninkrijk. Leer hun over liefde in een school waar eenheid heerst. Voed de kinderen van de vrienden van de Barmhartige op in de regels en de wegen van Zijn goedertierenheid. Verzorg de jonge boompjes van het Abhá Paradijs met de opwellende wateren van Zijn genade, vrede en vreugde. Laat hen gedijen in de uitstortingen van Zijn milddadigheid. Streef er met al uw kracht naar dat de kinderen zich mogen onderscheiden en zich zuiver, fijngevoelig en onbedorven ontwikkelen als volmaakte bomen in de hemelse tuinen.

Al deze gaven en milddadigheden hangen af van de liefde voor de schoonheid van de Alglorierijke, van de zegeningen in de leringen van de Allerhoogste, van het geestelijk onderricht van de Verhevenste Schare, van verrukking en bezieling en het naarstig streven naar al hetgeen bijdraagt tot eeuwige eer van de menselijke gemeenschap.

65. Stel alles in het werk de eigentijdse, geavanceerde kennis te verwerven en span al uw krachten in om de goddelijke beschaving uit te dragen. Sticht goed opgezette scholen en bevorder de grondslagen van het lesgeven in de verschillende takken van kennis door zuivere en godvruchtige leraren die zich onderscheiden door hun hoge maatstaven voor gedrag en algehele voortreffelijkheid, en die een sterk geloof hebben; opvoeders met een grondige kennis van kunsten en wetenschappen.

Het verheven lichaam van de Handen van de Zaak van God is verplicht in ieder opzicht over de scholen te waken, ze te beschermen en voor hun behoeften te zorgen, opdat alle middelen voor vooruitgang steeds voorhanden zijn en het licht van kennis de gehele wereld zal verlichten.

66. O standvastigen in het Verbond! Het antwoord op uw brief moet kort zijn. Prijst God dat gij er in zijt geslaagd leraar van jonge Bahá'ís, boompjes van het Abhá Paradijs te worden, en tegelijkertijd de andere kinderen eveneens tot zegen kunt zijn.

Volgens de uitdrukkelijke goddelijke Tekst is het onderrichten van kinderen onontbeerlijk en verplicht. Dat houdt in dat leraren dienaren van de Here God zijn, daar zij zijn opgestaan om deze taak op zich te nemen, hetgeen gelijk staat

met aanbidding. U moet God dan ook met iedere ademtocht prijzen, want u voedt uw geestelijke kinderen op.

De geestelijke vader is belangrijker dan de fysieke, want de laatste schenkt slechts het leven van deze wereld, terwijl de eerste zijn kind met het eeuwige leven begiftigt. Om deze reden worden de leraren in de Wet van God tot de erfgenamen gerekend. Nu hebt u in feite al deze geestelijke kinderen om niet verkregen, en dat is beter dan in natuurlijk opzicht kinderen te hebben; want zulke kinderen zijn hun vader niet dankbaar omdat zij vinden dat hij hen helpt omdat hij dat moet - en wat hij daarom ook voor hen doet, ze schenken er geen aandacht aan. Geestelijke kinderen zijn echter altijd erkentelijk voor de goedertierenheid van hun vader. Dit is waarlijk afkomstig van de genade van uw Heer, de Weldadige.

67. O gij die standvastig zijt in het Verbond! Gij hebt u zeer ingespannen voor de opvoeding van kinderen, en ik was, en ben, bijzonder met u ingenomen. Prijst God dat u in staat bent gesteld op dit terrein te dienen, en het is zeker dat de bekrachtigingen van het Abhá Koninkrijk u zullen omringen, en dat voorspoed en succes uw deel zullen zijn.

Op het ogenblik zijn de opleiding en opvoeding van de kinderen van de gelovigen het hoogste doel van de uitverkorenen. Het is hetzelfde als dienstbaarheid aan de heilige Drempel en het dienen van de Gezegende Schoonheid. U kunt hier dan ook welgemoed trots op zijn.

68. O gij leraar van de kinderen van het Koninkrijk!

U bent opgestaan om een dienst te verlenen die u terecht het recht geeft u boven alle leraren op aarde verheven te voelen. Want de leraren van deze wereld maken gebruik van menselijke opvoeding om de geestelijke en de materiële krachten van de mensheid te ontwikkelen, terwijl u deze jonge planten in de tuinen van God opleidt overeenkomstig de hemelse opvoeding en hun de lessen van het Koninkrijk leert.

Dit soort onderwijs zal tot gevolg hebben dat het de zegeningen van God aantrekt en de volmaaktheden van de mens openbaar maakt.

Houd stevig vast aan deze manier van onderwijzen, want de vruchten ervan zullen heel groot zijn. De kinderen moeten vanaf hun prille jeugd worden opgevoed tot geestelijke en godvruchtige Bahá'ís.

Als zij zo worden opgevoed, zullen zij van iedere beproeving gevrijwaard blijven.

69. O gij, ontvangers van de gunsten van God! In dit nieuwe en wonderbaarlijke tijdperk is het onderricht in kunsten en wetenschappen van fundamenteel belang. Volgens uitdrukkelijke heilige teksten moet ieder kind tot een noodzakelijk peil in kunsten en ambachten worden onderwezen. Daarom moeten er in elke stad en ieder dorp scholen gesticht worden, en moet ieder kind in die stad of dat dorp zich in de vereiste mate op studie toeleggen.

Hieruit volgt dat een ieder die zijn hulp aanbiedt om dit tot stand te brengen, zeer zeker aan de hemelse Drempel zal worden aanvaard en door de schare in den hoge zal worden verheerlijkt.

Daar u zich geweldig voor dit hoogst belangrijk doel hebt ingespannen, hoop ik dat gij uw beloning van de Heer van duidelijke tekenen zult ontvangen en dat de blik van hemelse genade zich op u zal richten.

70. O gij die een grote vastberadenheid bezit en edele doelen nastreeft! Uw brief was welsprekend, de inhoud verrassend en gevoelig onder woorden gebracht, en hij was een teken hoe groot en lofwaardig uw inspanningen zijn om de kinderen, jongens en meisjes, op te voeden. Dit is een van de belangrijkste taken waarvoor mensen zich kunnen inzetten. Ieder denkbaar onderwijsmiddel moet de Bahá'í kinderen, tere plantjes in de goddelijke tuin, ter beschikking worden gesteld, want hierin bestaat de verlichting van het mensdom.

God zij geprezen, de vrienden in `Ishqábád hebben een solide fundering gelegd, een onverwoestbare basis. In de Stad der Liefde¹⁵ werd het eerste Bahá'í Huis van Aanbedding opgericht, en thans worden in deze stad ook de middelen ontwikkeld om kinderen op te voeden, zelfs gedurende de oorlogsjaren werd deze taak niet verzaakt en werden er in feite leemtes opgevuld. Nu moet u het terrein van uw inspanningen vergroten, en plannen maken om scholen te stichten voor hoger onderwijs, zodat de Stad der Liefde het Bahá'í middelpunt voor kunsten en wetenschappen gaat worden. Dankzij de milddadige bijstand van de Gezegende Schoonheid zal in de middelen hiervoor worden voorzien.

Besteed bijzondere aandacht aan de school voor meisjes, want de grootheid van dit wonderbaarlijke tijdperk zal zichtbaar worden als een gevolg van vooruitgang in de vrouwenwereld. Daarom ziet u dat de vrouwenwereld in ieder land in opmars is; dit is te danken aan de invloed van de Allergrootste Manifestatie, en de kracht van Gods leringen.

Het onderwijs op de scholen moet beginnen met godsdienstonderwijs. Zet de opvoeding van het kind in de andere takken van kennis voort, als een vervolg op dat godsdienstonderwijs en nadat het hart van het kind verbonden is met de liefde Gods.

71. O gij, beminde geliefden van 'Abdu'l-Bahá. Een van de vrienden heeft ons een brief gezonden over de school in `Ishqábád dat, God zij geprezen, de vrienden daar nu hard aan het werk zijn om de school in orde te brengen, en leraren hebben benoemd die bevoegd zijn voor hun taak, en dat van nu af aan de grootste zorg zal worden gewijd aan het toezicht op en de leiding van de school.

Eveneens hoop ik dat de gunsten en gaven van God, de milddadige Koning, u zullen omringen, zodat de vrienden de anderen in alles zullen overtreffen.

Een van de belangrijkste taken is de opvoeding van kinderen, want succes en voorspoed hangen af van de dienstbaarheid aan en de aanbedding van God, de Heilige, de Alomverheerlijkte.

Tot de belangrijkste van alle belangrijke diensten behoort het onderwijs aan kinderen, en de bevordering van de verschillende wetenschappen, kunsten en ambachten.

God zij geprezen, u stelt nu krachtige pogingen in het werk om dit doel te bereiken. Hoe meer u volhardt in deze hoogst belangrijke opdracht, hoe meer u getuige zult zijn van Gods bekrachtigingen, en wel in zo'n mate dat het u zelf zal verbazen.

Dit is waarlijk iets dat boven alle twijfel verheven is, een belofte die zeker zal worden vervuld.

15 `Ishqábád betekent in het Perzisch: Stad der Liefde.

72. O gij trouwe dienaren van de Heer der Heerscharen!

De diensten die gij verleent ter ondersteuning van de Ta'yíd school¹⁶ verdienen de hoogste lof. God zal in Zijn milddadigheid Zijn veelvuldige, hemelse zegeningen voorzeker tot u neerzenden.

De gelovigen hebben de plicht scholen te stichten waar kinderen kennis kunnen verwerven, en aangezien deze vrienden zich verbonden hebben om in dit verband offers te brengen, en bijdragen aan de ondersteuning van de Ta'yíd school, dankt en looft 'Abdu'l-Bahá in alle nederigheid en onderdanigheid het Koninkrijk van Mysteriën. Hij vraagt dat zegeningen en gemoedsrust tot u mogen worden neergezonden, zodat u in alle rust en met vreugde er in moogt slagen deze hoogst prijzenswaardige dienst te verlenen.

O Gij Verzorger! Deze zielen doen goed werk. Maak hen geliefd in beide werelden, maak hen de ontvangers van onmetelijke genade. Gij zijt de Machtige, Gij zijt de Bekwame, Gij zijt de Gever, de Schenker, de Onvergelijkelijke Heer.

73. O gij die zijt opgestaan om met uw gehele wezen de Zaak van God te dienen!

Wat gij over de school hebt geschreven geeft reden tot grote vreugde, en brengt het hart in verrukking. Alle vrienden werden door dit nieuws verblijd en verkwikt.

Deze school is een van die onmisbare, zeer belangrijke instellingen die metterdaad het bouwwerk van de mensheid steunen en beschermen. Zo God wil, zal deze school over de gehele linie groeien en vervolmaakt worden. Als deze school eenmaal in ieder opzicht vervolmaakt is, als hij eenmaal tot bloei gebracht is, en alle andere scholen overtreft, dan moeten er, de een na de ander, steeds meer scholen gesticht worden.

Het is onze bedoeling dat de vrienden hun aandacht richten op de opvoeding en opleiding van alle kinderen van Perzië, zodat zij allen, als zij op de school van ware kennis het vermogen tot begrip hebben verworven en de diepere werkelijkheden van het universum hebben leren kennen, zullen voortgaan de tekenen en mysteriën Gods te onthullen en dat hun zal blijken dat zij verlicht zijn door het licht van de kennis van de Heer, en door Zijn liefde. Dit is waarlijk de allerbeste manier om alle volkeren op te voeden.

74. Stelt iedere poging in het werk om de Tarbíyat¹⁷ school te verbeteren en orde en discipline in deze instelling te ontwikkelen. Wendt alle middelen aan om deze school tot een tuin van de Albarmhartige te maken, van waaruit het licht van kennis zal stralen en waarin Bahá'í en andere kinderen zullen worden opgevoed tot zo'n peil dat zij een gave Gods aan de mensheid worden en de trots van de mensheid. Laten zij in zeer korte tijd de grootst mogelijke vorderingen maken, laten zij hun ogen wijd openen en het innerlijk wezen van alle dingen ontdekken, bedreven raken in alle kunsten en ambachten en de geheimen van alle dingen zoals ze zijn, leren begrijpen - daar dit vermogen een van de duidelijk aanwijsbare uitwerkingen is van dienstbaarheid aan de heilige Drempel.

16 Een Bahá'í school voor jongens in Hamadan, Perzië.

17 De eerste school in eigendom en onder bestuur van de Bahá'í gemeenschap in Perzië, Gevestigd in Tihrán. Zie "God Schrijdt Voorbij", blz. 315, 383 en 393 voor verwijzingen naar de oprichting en latere gedwongen sluiting van de Bahá'í scholen in Perzië.

Gij zult zeker alles in het werk stellen om dit tot stand te brengen, en ook zult gij plannen maken om een aantal scholen te openen. Deze scholen voor academische studies moeten tegelijkertijd trainingscentra voor gedrag worden, en ze moeten karakter en gedrag boven kunsten en wetenschappen stellen. Goed gedrag en een hoogstaand zedelijk karakter moeten op de eerste plaats komen, want als het karakter niet gevormd is, zal het vergaren van kennis alleen maar nadelig blijken te zijn. Kennis is aanbevelenswaardig wanneer het gekoppeld wordt aan ethisch gedrag en een deugdzaam karakter; anders is het een dodelijk vergif, een angstwekkend gevaar. Een geneesheer met een slecht karakter, die het vertrouwen beschaamt, kan de dood veroorzaken, en de bron van talloze gebreken en ziekten worden.

Schenkt gij de grootst mogelijke aandacht aan deze kwestie, want de belangrijkste grondslag van een school is in de allereerste plaats zedelijke opvoeding, karaktervorming en de verbetering van het gedrag.

75. O gij vrienden van God, de Albarmhartige heeft de mensheid geschapen tot sieraad van deze vergankelijke wereld, zodat de mens de aarde kan tooien met de menigvuldige hemelse zegeningen; opdat de innerlijke werkelijkheid van de mens als een lamp van de geest, ertoe leidt dat de menselijke samenleving als een spiegel voor de gemeenschap in den hoge wordt

Het is duidelijk dat kennis de grootste gave van God is; dat kennis en het verwerven daarvan een zegen uit de hemel is. Daarom zijn de vrienden van God verplicht zich zo zeer in te spannen en er met zoveel vuur naar te streven de goddelijke kennis, cultuur en wetenschappen te bevorderen, dat weldra de schoolkinderen van nu de erudietsten van de gehele broederschap der wijzen zullen worden. Dit is een dienst die aan God Zelf verleend is, en het is een van Zijn onontkoombare geboden.

O geliefde vrienden, streeft er dan ook met hart en ziel en met al uw kracht naar om van de Tarbíyat school een centrum van verlichting en een bron van waarheid te maken, opdat de kinderen van God mogen schitteren met de stralen van onbegrensde kennis, en dat deze tere plantjes uit de tuin van God mogen groeien en bloeien in de genade die uit de wolken van kennis en waar begrip wordt uitgestort, en in zo'n mate vooruit gaan dat zij verbazing zullen wekken bij het gezelschap van hen die weten.

Ik zweer bij de milddadigheid van Gods wijsheid dat als zij deze grootse prijs winnen, de leden van de Tarbíyat school zullen worden toegelaten tot degenen die rond God verzameld zijn en dat voor hen de poorten van Zijn genade zonder twijfel wijd geopend zullen worden.

76. O Standvastige in het Verbond! God zij geloofd dat gij erin geslaagd zijt in Mihdíyabád¹⁸ een school te stichten en u met veel energie en enthousiasme bezighoudt met de opvoeding van de kinderen.

In deze nieuwe en wonderbaarlijke Zaak is het een vaststaand en zeer belangrijk beginsel alle takken van wetenschap te bevorderen, en alle vrienden, niemand uitgezonderd, zijn verplicht alles te doen om dit doel te bereiken, zodat de Zaak van het Geopenbaarde Licht overal kan worden verspreid en ieder kind naar eigen behoefte zijn deel van het onderwijs in kunsten en wetenschappen kan ontvangen - totdat er zelfs geen enkel kind op het platteland meer zal zijn dat geheel van onderricht verstoken is.

18 Een dorp in de buurt van Yázd in Perzië.

Het is van wezenlijk belang dat er basiskennis onderwezen wordt, en dat allen kunnen lezen en schrijven. Daarom verdient deze nieuwe instelling alle lof en moet het programma ervan gesteund worden. Wij hopen dat andere dorpen uw voorbeeld zullen volgen en dat er in ieder dorp waar een zeker aantal gelovigen woont, een school zal worden opgericht waar de kinderen kunnen leren lezen en schrijven en waar de basiskennis wordt bijgebracht.

Dit brengt vreugde in het hart van 'Abdu'l-Bahá en maakt zijn ziel vredig en blij.

77. O gij dienaar van God! Gij stelde een vraag over de opvoeding van kinderen. De kinderen die, beschermd door de Gezegende Boom, voet op deze wereld hebben gezet, in het Geloof worden grootgebracht en gevoed aan de borst van genade - die kinderen moeten vanaf het begin rechtstreeks van hun moeder een geestelijke opvoeding ontvangen. Dat wil zeggen dat de moeder voortdurend aan God moet denken, steeds van Hem gewag moet maken, over Zijn grootheid vertellen, de vreze Gods in het kind leggen, en het op zachtaardige wijze grootbrengen door teder en zeer proper met hem om te gaan. Op die wijze zal ieder kind vanaf zijn vroegste jeugd verkwikt worden door de tedere ademtochten van de liefde Gods en zal het trillen van vreugde bij de zoete geur van hemelse leiding. Dit is het begin van het ontwikkelingsproces; het is de grondslag voor al het andere.

En wanneer het kind de leeftijd heeft bereikt waarop het onderscheid kan maken, laat het dan op een Bahá'í school geplaatst worden, waar wordt begonnen met het lezen van de heilige teksten en waar religieuze begrippen worden onderwezen. Op deze school moet het kind leren lezen en schrijven, en enkele grondbeginselen van de verschillende takken van wetenschap bestuderen, voorzover kinderen die kunnen begrijpen.

Om precies te zijn: in het begin moet de onderwijzer het kind een pen in de hand geven, de kinderen in groepen verdelen, en elke groep onderrichten naar gelang van haar capaciteiten. Wanneer de kinderen op de hun aangewezen plaats in rijen zijn gezet, ieder een pen in de hand en een vel papier voor zich heeft, en de onderwijzer een schoolbord voor hen heeft neergezet, laat hij dan met zijn krijtje daarop schrijven en de kinderen laten overschrijven wat hij opgeschreven heeft. De onderwijzer schrijft bijvoorbeeld een 'alif' (a) op en zegt: "dit is een alif". Dan moeten de kinderen het naschrijven en zeggen: "dit is een alif". En zo tot het eind van het alfabet. Zodra zij de letters duidelijk herkennen moet de onderwijzer combinaties van letters maken; de kinderen volgen zijn voorbeeld en schrijven de combinaties op hun papier totdat zij volgens deze werkwijze alle letters kennen, apart en gecombineerd in woorden. Dan moet de onderwijzer verder gaan en zinnen opschrijven terwijl de kinderen, ieder op zijn eigen vel papier, overschrijven wat hij voor hen heeft opgeschreven. Laat de onderwijzer dan de betekenis van de zin aan de kinderen uitleggen.

En wanneer zij eenmaal bedreven zijn geraakt in de Perzische taal, moet de onderwijzer eerst afzonderlijke woorden vertalen en de leerlingen de betekenis van die woorden vragen. Als een leerling hier wat van heeft begrepen en het woord heeft vertaald, moet de onderwijzer hem prijzen; als geen van de leerlingen in staat blijkt dit te volbrengen, moet de onderwijzer de vertaling in de vreemde taal onder het gegeven woord schrijven. Laat hem bijvoorbeeld 'samá' (hemel) in het Arabisch opschrijven, en vragen: "Hoe zeggen we dit in het Perzisch?" Als een van de kinderen antwoordt: "De Perzische vertaling van dit woord is 'ásimán', laat de onderwijzer hem dan prijzen en aanmoedigen. Als zij

niet kunnen antwoorden, moet de onderwijzer de vertaling zelf geven, haar opschrijven en de kinderen laten overschrijven.

Laat de onderwijzer later vragen: "Hoe zegt men dit in het Russisch, Frans of Turks?" Als zij het antwoord weten is dat uitstekend. Indien niet, laat de onderwijzer dan zeggen: "In het Russisch, of in het Frans luidt de vertaling zo en zo", waarna hij het woord op het bord schrijft en het de kinderen laat overschrijven.

Als de kinderen bedreven zijn geraakt in het vertalen van losse woorden, moet de onderwijzer de woorden samenvoegen tot een zin, die op het bord schrijven en de kinderen vragen die te vertalen. Als ze daar niet toe in staat zijn, moet de onderwijzer de zin zelf vertalen en de vertaling opschrijven. Het zou natuurlijk beter zijn als hij gebruik maakte van verschillende talen.

Op deze manier zullen de kinderen in een korte periode, d.w.z. drie jaar, door het opschrijven van de woorden volledig bedreven raken in een aantal talen en zullen zij een passage van de ene taal in een andere kunnen vertalen. Zodra zij deze grondbeginselen goed beheersen, moeten zij doorgaan met het leren van de beginselen van andere takken van wetenschap, en als zij die studie eenmaal voltooid hebben, laat een ieder die dat kan en vurig wenst, zich opgeven bij hogere opleidingsinstituten of cursussen voor gevorderden in kunsten en wetenschappen volgen. Niet iedereen zal echter aan deze voortgezette opleidingen kunnen deelnemen. Daarom moeten die kinderen naar het beroepsonderwijs worden gestuurd, waar zij ook technische vaardigheden kunnen verwerven; en als het kind zo'n vaardigheid eenmaal goed beheerst, moeten de eigen voorkeur en wensen van het kind in overweging genomen worden. Als het kind voorkeur heeft voor de handel, moet het voor de handel kiezen; voorkeur voor het bedrijfsleven, voor het bedrijfsleven; voor hoger onderwijs, moet het verder studeren; als het voelt voor een andere maatschappelijke verantwoordelijkheid, moet het dat doen. Laat men het plaatsen op het terrein dat hem ligt, dat aan zijn wensen tegemoet komt en waarvoor het talent heeft.

Maar de onontbeerlijke grondslag voor alles is dat hij geestelijke eigenschappen en prijzenswaardige menselijke deugden moet ontwikkelen. Dit is het eerste punt van overweging. Ook al is iemand ongeletterd, maar toch begiftigd met goddelijke voortreffelijkheden, en leeft door de ademtochten van de Geest, dan zal die persoon bijdragen tot het welzijn van de samenleving, en dat hij niet kan lezen en schrijven zal hem geen kwaad doen. En als iemand bedreven is in de kunst en iedere tak van wetenschap, maar geen godsdienstig leven leidt, de hoedanigheden van God niet aanneemt, niet geleid wordt door zuivere bedoelingen, en in beslag wordt genomen door het leven des vlezes - dan is hij het kwaad in persoon en zullen zijn geleerdheid en intellectuele prestaties tot niets anders dan schande en ellende leiden.

Als iemand echter geestelijke eigenschappen bezit en in deugden uitblinkt, en zijn leven een geestelijke doelgerichtheid heeft, hij zich tot God voelt aangetrokken, en hij ook andere takken van wetenschap bestudeert - dan hebben wij licht op licht¹⁹: een verlicht uiterlijk, een stralend persoonlijk karakter, een gezond hart, verheven gedachten, een snel begrip en een edele rang.

Gezegend is hij die deze verheven rang bereikt.

19 Qur'án 24:35

78. Wat betreft de kinderen: vanaf hun vijfde jaar moeten zij officieel onderwijs volgen. Dat wil zeggen dat er overdag voor hen gezorgd moet worden op een plaats waar onderwijzers zijn en waar zij moeten leren zich goed te gedragen.

Hier moeten hun spelenderwijs enkele letters, woorden en een klein beetje lezen worden geleerd, zoals dat in sommige landen wordt gedaan, waar ze letters en woorden vormen van snoepjes en die dan aan het kind geven. Ze maken bijvoorbeeld een "a" van snoep en zeggen dat dat snoepje een "a" is, of ze maken een "b" van snoep en noemen dat "b" en zo verder met de rest van het alfabet, terwijl die aan het kind worden gegeven. Op die manier zullen de kinderen hun letters spoedig leren

Wanneer de kinderen klaar zijn om naar bed te gaan, laat de moeder hun de liederen van de Gezegende Schoonheid voorlezen of voorzingen, zodat zij van hun allereerste jaren met deze verzen van leiding worden opgevoed.

79. O gij dienaar van God! Gij stelde een vraag over de opvoeding van kinderen. De kinderen die, beschermd door de Gezegende Boom, voet op deze wereld hebben gezet, in het Geloof worden grootgebracht en gevoed aan de borst van genade - die kinderen moeten vanaf het begin rechtstreeks van hun moeder een geestelijke opvoeding ontvangen. Dat wil zeggen dat de moeder voortdurend aan God moet denken, steeds van Hem gewag moet maken, over Zijn grootheid vertellen, de vreze Gods in het kind leggen, en het op zachtvaardige wijze grootbrengen door teder en zeer proper met hem om te gaan. Op die wijze zal ieder kind vanaf zijn vroegste jeugd verkwikt worden door de tedere ademtichten van de liefde Gods en zal het trillen van vreugde bij de zoete geur van hemelse leiding. Dit is het begin van het ontwikkelingsproces; het is de grondslag voor al het andere.

En wanneer het kind de leeftijd heeft bereikt waarop het onderscheid kan maken, laat het dan op een Bahá'í school geplaatst worden, waar wordt begonnen met het lezen van de heilige teksten en waar religieuze begrippen worden onderwezen. Op deze school moet het kind leren lezen en schrijven, en enkele grondbeginselen van de verschillende takken van wetenschap bestuderen, voorzover kinderen die kunnen begrijpen.

Om precies te zijn: in het begin moet de onderwijzer het kind een pen in de hand geven, de kinderen in groepen verdelen, en elke groep onderrichten naar gelang van haar capaciteiten. Wanneer de kinderen op de hun aangewezen plaats in rijen zijn gezet, ieder een pen in de hand en een vel papier voor zich heeft, en de onderwijzer een schoolbord voor hen heeft neergezet, laat hij dan met zijn krijtje daarop schrijven en de kinderen laten overschrijven wat hij opgeschreven heeft. De onderwijzer schrijft bijvoorbeeld een 'alif' (a) op en zegt: "dit is een alif". Dan moeten de kinderen het naschrijven en zeggen: "dit is een alif". En zo tot het eind van het alfabet. Zodra zij de letters duidelijk herkennen moet de onderwijzer combinaties van letters maken; de kinderen volgen zijn voorbeeld en schrijven de combinaties op hun papier totdat zij volgens deze werkwijze alle letters kennen, apart en gecombineerd in woorden. Dan moet de onderwijzer verder gaan en zinnen opschrijven terwijl de kinderen, ieder op zijn eigen vel papier, overschrijven wat hij voor hen heeft opgeschreven. Laat de onderwijzer dan de betekenis van de zin aan de kinderen uitleggen.

En wanneer zij eenmaal bedreven zijn geraakt in de Perzische taal, moet de onderwijzer eerst afzonderlijke woorden vertalen en de leerlingen de betekenis van die woorden vragen. Als een leerling hier wat van heeft begrepen en het

woord heeft vertaald, moet de onderwijzer hem prijzen; als geen van de leerlingen in staat blijkt dit te volbrengen, moet de onderwijzer de vertaling in de vreemde taal onder het gegeven woord schrijven. Laat hem bijvoorbeeld 'samá' (hemel) in het Arabisch opschrijven, en vragen: "Hoe zeggen we dit in het Perzisch?" Als een van de kinderen antwoordt: "De Perzische vertaling van dit woord is 'ásimán', laat de onderwijzer hem dan prijzen en aanmoedigen. Als zij niet kunnen antwoorden, moet de onderwijzer de vertaling zelf geven, haar opschrijven en de kinderen laten overschrijven.

Laat de onderwijzer later vragen: "Hoe zegt men dit in het Russisch, Frans of Turks?" Als zij het antwoord weten is dat uitstekend. Indien niet, laat de onderwijzer dan zeggen: "In het Russisch, of in het Frans luidt de vertaling zo en zo", waarna hij het woord op het bord schrijft en het de kinderen laat overschrijven.

Als de kinderen bedreven zijn geraakt in het vertalen van losse woorden, moet de onderwijzer de woorden samenvoegen tot een zin, die op het bord schrijven en de kinderen vragen die te vertalen. Als ze daar niet toe in staat zijn, moet de onderwijzer de zin zelf vertalen en de vertaling opschrijven. Het zou natuurlijk beter zijn als hij gebruik maakte van verschillende talen.

Op deze manier zullen de kinderen in een korte periode, d.w.z. drie jaar, door het opschrijven van de woorden volledig bedreven raken in een aantal talen en zullen zij een passage van de ene taal in een andere kunnen vertalen. Zodra zij deze grondbeginselen goed beheersen, moeten zij doorgaan met het leren van de beginselen van andere takken van wetenschap, en als zij die studie eenmaal voltooid hebben, laat een ieder die dat kan en vurig wenst, zich opgeven bij hogere opleidingsinstituten of cursussen voor gevorderden in kunsten en wetenschappen volgen. Niet iedereen zal echter aan deze voortgezette opleidingen kunnen deelnemen. Daarom moeten die kinderen naar het beroepsonderwijs worden gestuurd, waar zij ook technische vaardigheden kunnen verwerven; en als het kind zo'n vaardigheid eenmaal goed beheerst, moeten de eigen voorkeur en wensen van het kind in overweging genomen worden. Als het kind voorkeur heeft voor de handel, moet het voor de handel kiezen; voorkeur voor het bedrijfsleven, voor het bedrijfsleven; voor hoger onderwijs, moet het verder studeren; als het voelt voor een andere maatschappelijke verantwoordelijkheid, moet het dat doen. Laat men het plaatsen op het terrein dat hem ligt, dat aan zijn wensen tegemoet komt en waarvoor het talent heeft.

Maar de onontbeerlijke grondslag voor alles is dat hij geestelijke eigenschappen en prijzenswaardige menselijke deugden moet ontwikkelen. Dit is het eerste punt van overweging. Ook al is iemand ongeletterd, maar toch begiftigd met goddelijke voortreffelijkheden, en leeft door de ademtichten van de Geest, dan zal die persoon bijdragen tot het welzijn van de samenleving, en dat hij niet kan lezen en schrijven zal hem geen kwaad doen. En als iemand bedreven is in de kunst en iedere tak van wetenschap, maar geen godsdienstig leven leidt, de hoedanigheden van God niet aanneemt, niet geleid wordt door zuivere bedoelingen, en in beslag wordt genomen door het leven des vlezes - dan is hij het kwaad in persoon en zullen zijn geleerdheid en intellectuele prestaties tot niets anders dan schande en ellende leiden.

Als iemand echter geestelijke eigenschappen bezit en in deugden uitblinkt, en zijn leven een geestelijke doelgerichtheid heeft, hij zich tot God voelt

aangetrokken, en hij ook andere takken van wetenschap bestudeert - dan hebben wij licht op licht²⁰: een verlicht uiterlijk, een stralend persoonlijk karakter, een gezond hart, verheven gedachten, een snel begrip en een edele rang.

Gezegd is hij die deze verheven rang bereikt.

80. De onderwerpen die op de scholen voor kinderen onderwezen moeten worden zijn vele, en bij gebrek aan tijd kunnen wij er slechts enkele noemen: heel belangrijk is vooral het gedrag te trainen en een goed karakter te vormen; de eigenschappen te verbeteren; het verlangen te wekken talenten en volmaaktheden te ontwikkelen, en vast te houden aan de religie van God en sterk te staan in Zijn wetten, volledig te gehoorzamen aan iedere rechtvaardige regering, loyaal en trouw te zijn aan het regerend staatshoofd, het beste voor de mensheid te wensen en iedereen vriendelijk te bejegenen.

En verder, zoals een ideaal karakter gevormd moet worden, moeten zij ook onderricht worden in die kunsten en wetenschappen die tot voordeel strekken en in vreemde talen. Eveneens in het zeggen van gebeden voor het welzijn van heerser en onderdanen; materialistische zaken die gangbaar zijn onder hen die alleen een natuurlijk oorzaak en gevolg zien moeten zij vermijden, evenals liefdesverhalen en boeken die de hartstochten opwekken.

Samengevat, laat alle lessen geheel gewijd zijn aan het verkrijgen van menselijke volmaaktheden.

Hier zijn dan in het kort de richtlijnen voor het leerplan van deze scholen.

81. Wat betreft de organisatie van de scholen: Indien mogelijk moeten de kinderen allen dezelfde kleding dragen ook al is de stof verschillend. Het verdient de voorkeur dat ook de stof dezelfde is; als dit echter niet mogelijk is, kan het geen kwaad. Hoe schoner de leerlingen zijn, hoe beter; zij moeten er onberispelijk uitzien. De school moet op een plaats staan waar de lucht zuiver is. De kinderen moeten zorgvuldig worden geoefend heel hoffelijk en welgemanierd te zijn. Zij moeten voortdurend bemoedigd en gestimuleerd worden om alle hoogtepunten van menselijke verworvenheden te verkrijgen, zodat zij vanaf hun prille jeugd leren hun doelen hoog te stellen, zich goed te gedragen, kuis, zuiver en onbezoedeld te zijn en zullen leren steeds vastbesloten en doelbewust te zijn. Laat hen niet spotten en hun tijd verdoen maar ijverig op hun doel afgaan, zodat zij in iedere situatie vastbesloten en volhardend blijken te zijn.

Zedelijke training en het oefenen van goed gedrag is veel belangrijker dan geleerdheid uit boeken. Een schoon en prettig kind met een goed karakter en goede manieren - ook al heeft het niets geleerd - is te verkiezen boven een kind dat onhebbelijk, ongewassen en onvriendelijk is, maar dat bedreven is in alle kunsten en wetenschappen. De reden hiervoor is dat het kind dat zich goed gedraagt, ook al is het onontwikkeld, anderen tot zegen is, terwijl een onvriendelijk, ongemanierd kind bedorven is en schadelijk voor anderen, ook al is het ontwikkeld. Als het kind echter zo is opgevoed dat het ontwikkeld is en zich goed gedraagt dan is het resultaat licht op licht.

20 Qur'án 24:35

Kinderen zijn als een jonge, groene tak; zij zullen in iedere richting opgroeien, waarheen u hen ook leidt. Besteed er de uiterste zorg aan hun hoge idealen en doelen mee te geven, zodat, wanneer zij eenmaal volwassen zijn, zij als schitterende kaarsen hun stralen op deze wereld werpen, en niet bezoedeld zijn door lusten en driften zoals achteloze en zich van niets bewuste dieren, maar in plaats daarvan hun hart richten op het verwerven van eeuwigdurende eer en het verkrijgen van al de voortreffelijkheden van de mensheid.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, 110, pp. 135-6)

82. Bahá'u'lláh heeft verkondigd dat opvoeding algemeen moet zijn, hetgeen van wezenlijk belang is voor de eenheid van de mensheid, opdat iedereen, zowel jongens als meisjes, op dezelfde wijze opgevoed wordt en dezelfde opleiding ontvangt. Wanneer het onderwijs in alle scholen universeel is, zal er een perfecte communicatie tussen de leden van het mensenras tot stand zijn gebracht. Wanneer allen dezelfde soort onderwijs ontvangen zal de basis voor oorlog en strijd volledig zijn vernietigd.

83. Wat de opvoeding van kinderen betreft: stel alles in het werk om deze te bevorderen; ze is van het grootste belang. Evenals de opvoeding van meisjes in alle regels van rechtschapen gedrag, zodat zij mogen opgroeien met een goed karakter en hoge maatstaven voor gedrag. Want de moeders zijn de eerste opvoeders van het kind, en ieder kind is in het begin van zijn leven een jong, teer takje in de handen van zijn ouders. Zijn vader en moeder kunnen het opvoeden op de manier die zij verkieslijk vinden.

84. O geachte dienstmaagd!... Gij hebt over de meisjesschool geschreven. Wat voorheen geschreven werd is nog steeds van kracht. Er kan geen vooruitgang geboekt worden tenzij meisjes op scholen en studiecentra worden opgeleid, hun de natuurwetenschappen en andere takken van kennis worden onderwezen, en zij zich, voor zover noodzakelijk, de vele takken van kunst eigen maken, en volgens Gods bedoeling worden grootgebracht. Want de dag zal aanbreken dat deze meisjes moeder worden. Moeders zijn de eerste opvoeders van kinderen, die deugden aankweken in het innerlijk van het kind. Zij moedigen het kind aan voortreffelijke eigenschappen en prettige manier te verwerven, waarschuwen het voor onwenselijke eigenschappen, en moedigen het aan vastbeslotenheid, standvastigheid en uithoudingsvermogen te betonen bij tegenspoed en te vorderen op de hoofdweg naar vooruitgang. Passende aandacht voor de opvoeding van meisjes is daarom noodzakelijk. Dit is een heel belangrijk onderwerp en het moet geregeld en georganiseerd worden onder auspiciën van de Geestelijke Raad.

85. O gij dienaressen van de Barmhartige!

De school voor meisjes heeft voorrang boven de school voor jongens, want de meisjes hebben in dit luisterrijke tijdperk de plicht volledig bedreven te zijn in de verschillende takken van kennis, in kunsten en wetenschappen, en in alle wonderen van deze uitzonderlijke tijd, zodat zij hun kinderen daarna vanaf hun prille jeugd kunnen opvoeden in de wegen van volmaaktheid.

Als de moeder, zoals het haar betaamt, de geleerdheid en volmaaktheden van de mensheid bezit, zal zij haar kinderen gelijk engelen opvoeden zo voortreffelijk mogelijk te zijn, zich goed te gedragen en aantrekkelijke eigenschappen te ontwikkelen. Daarom moet de School voor Meisjes die in die plaats gevestigd is het voorwerp zijn van intense betrokkenheid en grote inzet van de vrienden. De onderwijzeressen van die school zijn dienaressen die de heilige Drempel zeer nabij zijn, want zij zijn degenen die, gehoorzaam aan de

geboden van de Gezegende Schoonheid, zijn opgestaan om de meisjes op te voeden.

Eens komt de dag dat die kinderen zelf moeder zullen zijn en ieder van hen in haar diepe dankbaarheid tot de Almachtige God zal bidden en smeken, en zal vragen om aan haar leraren eeuwige vreugde en welzijn, en een hoge rang in het Koninkrijk Gods te schenken.

Noemt u deze school de Mawhibat School (School van Genade).²¹

86. O dienares van de Hoogste!

Wij ervoeren diepe vreugde over uw brief over een school voor meisjes.²²

Geprezen zij God dat er nu een dergelijke school in Tihrán is, waar jonge meisjes, door Zijn milddadigheid, opgeleid kunnen worden en hun uiterste best kunnen doen zich de menselijke volmaaktheden eigen te maken. Spoedig zullen de vrouwen op elk terrein gelijke tred houden met de mannen.

Tot nu toe bestonden er in Perzië geen voorzieningen voor de vooruitgang van vrouwen. Maar nu boeken zij, God zij gedankt, al sinds het dagen van de Morgen van Verlossing, dagelijks vooruitgang. De verwachting is dat zij het voortouw zullen nemen in deugden en talenten, in het nabijzijn van de Hof van de Almachtige God, in geloof en zekerheid, en dat de vrouwen in het oosten benijd zullen worden door de vrouwen in het westen.

Geprezen zij God, gij zijt bekrachtigd in uw dienst, gij spant al uw krachten in voor dit werk en getroost u veel moeite; en zo ook de lerares aan de school, Lilian Kappes.²³ Doe haar mijn innigste groeten.

87. O gij dochters van het Koninkrijk!

In voorbije eeuwen waren de meisjes in Perzië van iedere opleiding verstoken. Zij konden niet naar school of de academie, en hadden geen vriendelijke huisonderwijzer en geen leraar. Nu hebben in deze grootse eeuw de genadegaven van de Almilddadige de meisjes eveneens omringd, en zijn er in Perzië veel scholen gesticht voor het onderwijs aan meisjes, maar wat ze nog missen is karaktervorming en dit ondanks het feit dat zulk een vorming belangrijker is dan opleiding, want het is de belangrijkste verworvenheid van de mens.

Geprezen zij God, er is nu een school voor meisjes gevestigd in Hamadán.²⁴ Gij die er de leraressen van zijt moet u meer inzetten voor karaktervorming dan voor onderwijs, en moet uw meisjes opvoeden tot bescheidenheid en kuisheid, een goed karakter en goed gedrag - en hen bovendien onderwijzen in de verschillende takken van kennis.

Als u deze koers volgt, zullen de bekrachtigingen van het Alglorierijke Koninkrijk, in een grote aanrollende golf, boven die school aanzwellen en oprijzen.

Ik hoop dat u hierin zult slagen.

21 Een Bahá'í school voor meisjes in Hamadan, Perzië.

22 De Tarbíyat school in Tihrán, Perzië

23 Zie: Star of the West, deel XI, No. 19, pp. 324-326

24 Mawhibat School, Hamadán, Perzië

88. ... 'Abdu'l-Bahá's opperste vreugde is dat hij ziet dat een aantal bladeren onder de dienstmaagden van de Gezegende Schoonheid geschoold werd, dat zij de onthechting zelve zijn en goed op de hoogte zijn van de mysteriën van de wereld van het bestaan; dat zij bij hun verheerlijking en lof van de Grootste Naam een roep doen weerklinken die de bewoners van de Tempels van het Koninkrijk aantrekt en verheugt, en dat zij gebeden in proza en poëzie voordragen en de goddelijke verzen melodieus zingen. Ik koester de hoop dat gij één van hen zult zijn, parels zult uitstrooien, voortdurend bezig zult zijn Zijn lof te zingen en hemelse melodieën aan zult heffen ter verheerlijking van Zijn eigenschappen.

89. ... Het instellen van een vrouwenvereniging voor de bevordering van kennis is geheel aanvaardbaar, maar de besprekingen moeten beperkt worden tot zaken die de ontwikkeling betreffen. Het moet op zulk een manier gebeuren dat geschillen geleidelijk geheel zullen worden uitgewist, en niet zo dat het -God verhoede het - uitloopt op geredetwist tussen mannen en vrouwen. Evenals bij de kwestie van de sluier moet er niets gedaan worden wat in strijd met wijsheid is. De vrouwen moeten ieder voor zich een gedragslijn volgen die de oorzaak van eeuwige glorie voor het gehele vrouwelijke geslacht zal zijn, zodat alle vrouwen verlicht zullen worden. En dat is te bereiken door samen te komen om te leren onderrichten, door het houden van bijeenkomsten om de verzen te reciteren, smeekbeden tot het Koninkrijk van de Heer van duidelijke tekenen te richten en onderwijs voor de meisjes in te stellen.

90. In deze heilige Zaak is het vraagstuk van de wezen van het grootste belang. Er moet zeer veel aandacht aan wezen worden geschonken; zij moeten onderwezen, opgeleid en opgevoed worden. Voor zover dat mogelijk is moeten hun in ieder geval de Leringen van Bahá'u'lláh worden meegegeven.

Ik smee God dat gij een goede ouder voor weeskinderen moogt worden, hen moogt bezielen met de geuren van de Heilige Geest, zodat zij de volwassen leeftijd zullen bereiken als ware dienaren van de mens en als heldere kaarsen in de vergadering der mensheid.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, 112, pag. 138)

91. O standvastige in het Verbond!

Uw brief is aangekomen en heeft aanleiding gegeven tot buitengewone vreugde door het nieuws dat er, geprezen zij God, in Hamadán een welzijns- en hulporganisatie is opgericht. Ik vertrouw erop dat dit een bron van algemene voorspoed en bijstand zal worden, en dat er middelen verschaft zullen worden om de armen en zwakken gerust te stellen, en de wezen en andere kinderen op te voeden.

Het vraagstuk van de opleiding van de kinderen en het zorgen voor de wezen is uitermate belangrijk, maar het belangrijkste van alles is de opvoeding van meisjes, want deze meisjes zullen eens moeder zijn, en de moeder is de eerste die het kind opvoedt. Hoe zij het kind ook opvoedt, zo zal het kind worden, en de gevolgen van die eerste opvoeding zullen de mens zijn hele leven lang bijblijven, en het zal heel moeilijk zijn die te veranderen. En hoe kan een moeder die zelf onwetend is en geen opleiding heeft genoten, haar kind opvoeden? Het is dan ook duidelijk dat de opvoeding van meisjes van veel groter belang is dan die van jongens. Dit feit is uitermate belangrijk, en er moet met de grootste inzet en toewijding voor worden gezorgd.

God zegt in de Qur'án dat degenen die weten en degenen die niet weten niet gelijk zijn. Onwetendheid moet dus absoluut worden gelaakt, zowel bij de man als bij de vrouw; maar bij de vrouw is de schade inderdaad groter.

Ik hoop daarom, dat de vrienden alles in het werk zullen stellen om hun kinderen, zonen zowel als dochters, op te voeden. Dit is werkelijk de waarheid, en buiten de waarheid is er duidelijk niets dan ondergang.

92. U schreef over de dochters van gelovigen die naar een school van een andere geloofsrichting gaan. Hoewel deze kinderen iets op zulke scholen leren is het toch zo dat het karakter en gedrag van de onderwijzeressen invloed op hen heeft en dat door het inprenten van twijfels en dubbelzinnigheden de geest van deze meisjes beïnvloed en veranderd wordt.

Het is de plicht van de vrienden te zorgen dat er een school voor Bahá'í meisjes komt, waarvan de onderwijzeressen hun leerlingen volgens de leringen van God opvoeden. Daar moet de meisjes geestelijke ethiek en een godsdienstige levenswijze worden geleerd.

Een kind is als een jong plantje: het zal groeien op de manier waarop u het leidt. Als u het bijbrengt om eerlijk, vriendelijk en rechtschapen te zijn, zal het recht groeien, zal het fris en teer zijn en zal het bloeien. Maar zo niet, dan zal het door de verkeerde opvoeding krom groeien en scheef worden, en zal er geen hoop zijn dat dit veranderd kan worden.

Zeker, de onderwijzeressen uit Europa geven les in taal en schrijven, huishouden, borduren en naaien; maar het karakter van hun leerlingen wordt volledig veranderd en wel zodanig dat de meisjes niet langer om hun moeder geven, hun houding bedorven wordt, zij zich misdragen en zelfgenoegzaam en arrogant worden.

Veeleer moeten meisjes zo worden opgevoed dat zij van dag tot dag bescheidener en nederiger worden en hun ouders en voorouders zullen eerbiedigen en gehoorzamen, en een steun en troost voor allen worden.

93. Op die manier worden man en vrouw tot verbondenheid gebracht, tot eenheid en harmonie, zelfs alsof zij één persoon waren. Door hun onderlinge eensgezindheid, kameraadschap en liefde worden grote resultaten geboekt in de wereld, zowel materieel als geestelijk. Het geestelijke resultaat bestaat uit het verschijnen van goddelijke milddadigheden. Het stoffelijke resultaat zijn de kinderen die worden geboren in de wieg van de liefde van God, die worden gevoed aan de borst van de kennis Gods, die worden grootgebracht aan de boezem van de gave Gods en die verzorgd worden in de schoot van de goddelijke opvoeding. Deze kinderen zijn het waarvan Christus heeft gezegd: "Waarlijk, zij zijn de kinderen van het Koninkrijk!"

(Tablets of 'Abdu'l-Bahá 'Abbás, Vol. III, pp.605-6)

94. Overweeg dat als de moeder een gelovige is, de kinderen ook gelovigen zullen worden, ook al wijst de vader het Geloof af; terwijl, als de moeder niet gelooft, de kinderen van geloof verstoken zijn, zelfs al is de vader een overtuigd en standvastig gelovige. Dat is gewoonlijk het resultaat, zeldzame uitzonderingen daargelaten.

Daarom moeten zowel vaders als moeders zorgvuldig over hun dochttertjes waken en hen op school grondig laten onderwijzen door zeer bekwame onderwijzeressen, zodat zij zich vertrouwd maken met alle kunsten en wetenschappen en op de hoogte raken van en worden opgevoed in alles wat voor

het menselijke bestaan nodig is, en een gezin troost en vreugde kunnen bereiden.

De Geestelijke Raad van `Ishqábád is derhalve verplicht in deze hoogst urgente aangelegenheid het voortouw te nemen, zodat hij door de genadegunsten van God een instituut zal vestigen dat voor eeuwig en altijd een bron van veiligheid en geluk zal zijn.

95. O dienaressen van de Abhá Schoonheid.

Uw brief is aangekomen en het lezen ervan bracht grote vreugde. Lof zij God, de vrouwelijke gelovigen hebben bijeenkomsten georganiseerd waar zij zullen leren hoe zij het Geloof kunnen onderrichten, de zoete geuren van de leringen zullen verspreiden en plannen zullen maken voor het opvoeden van de kinderen.

Deze bijeenkomst moet helemaal een geestelijke bijeenkomst zijn. Dat wil zeggen dat de gesprekken zich moeten beperken tot het aanvoeren van duidelijke en overtuigende bewijzen dat de Zon van Waarheid inderdaad is opgegaan. En verder dienen de aanwezigen zich bezig te houden met alle mogelijkheden om de meisjes op te leiden, met het onderrichten van de verschillende takken van kennis, goed gedrag, een juiste levenswijze, het aankweken van een goed karakter, kuisheid en stabiliteit, volharding, kracht, vastberadenheid, doelbewustheid, met het regelen van het huishouden, de opvoeding van de kinderen en alles wat speciaal betrekking heeft op de behoefte van meisjes - met het doel deze meisjes, die opgevoed zijn in het bolwerk van alle voortreffelijke eigenschappen, en met de bescherming van een vriendelijk karakter, wanneer zij zelf moeder worden hun kinderen vanaf de prille jaren leren een goed karakter te hebben en zich goed te gedragen.

Laat hen ook alles bestuderen wat de gezondheid en het fysiek welbevinden van het lichaam kan bevorderen, en hoe zij hun kinderen tegen ziekte kunnen beschermen.

Als de zaken zo goed zijn geregeld, zal ieder kind een weergaloze plant in de tuinen van het Abhá Paradijs worden.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, 94, pag. 123-4)

96. Thans is het de plicht en gebiedende taak van de geliefden van God hun kinderen te leren lezen en schrijven en hun verschillende takken van kennis en een groter bewustzijn bij te brengen, zodat zij van dag tot dag op alle niveaus vooruit zullen gaan.

De moeder is de eerste lerares van het kind. Want kinderen zijn in het begin van het leven fris en teer als een jonge twijg, en kunnen op iedere door u gewenste manier geleid worden. Als u het kind recht opvoedt, zal het recht groeien, in volmaakte symmetrie. Het is duidelijk dat de moeder de eerste lerares is en dat zij het is die het karakter en het gedrag van het kind bepaalt.

Weet daarom, o gij liefderijke moeders, dat het opvoeden van kinderen en hen te oefenen in alle menselijke volmaaktheden in Gods ogen de beste manier is om Hem te aanbidden; men kan zich geen nobeler daad dan deze voorstellen.

97. O Dienaressen van de Heer! De geestelijke bijeenkomst die gij in die verlichte stad tot stand hebt gebracht is zeer zegenrijk. Gij hebt grote vooruitgang gemaakt, gij hebt de anderen overtroffen, gij zijt opgestaan om te dienen aan de heilige Drempel en gij hebt hemelse giften verworven. Nu moet gij van geloofsijver vervuld in die verlichte bijeenkomst samenkomen, uit de heilige Geschriften voorlezen en u bezighouden met het gedenken van de Heer.

Zet Zijn verklaringen en bewijzen uiteen. Werkt voor de leiding van de vrouwen in dat land, onderricht de jonge meisjes en de kinderen, zodat de moeders hun kleintjes vanaf hun prilste jeugd kunnen opvoeden, hen grondig oefenen, hen grootbrengen teneinde een voortreffelijk karakter en goede zeden te verkrijgen, hen te leiden tot alle menselijke deugden, de ontwikkeling van enig laakbaar gedrag te voorkomen en hen te koesteren in de bescherming van de Bahá'í opvoeding. Op deze wijze zullen deze jonge kinderen worden gevoed aan de boezem van de kennis van God en Zijn liefde. Zo zullen zij opgroeien en bloeien, en hun zal rechtvaardigheid en de waardigheid van de mens, vastberadenheid en de wil om zich in te spannen en vol te houden worden geleerd. Zo zullen zij leren in alles door te zetten, als ook de wil om vooruit te komen, grootmoedigheid en grote besluitvaardigheid, kuisheid en reinheid. Zo zullen zij in staat worden gesteld om alles wat zij ondernemen met succes te beëindigen.

Laten de moeders bedenken dat alles wat de opvoeding van de kinderen betreft van het grootste belang is. Laten zij zich in dit opzicht alle moeite getroosten, want als de twijg groen en jong is zal deze groeien zoals gij hem hebt geleid. Daarom is het de plicht van de moeders hun kleintjes te doen opgroeien, zoals een hovenier zijn jonge planten verzorgt. Laten zij zich dag en nacht inspannen om in hun kinderen geloof en zekerheid, de vreze Gods, de liefde voor de Geliefde der werelden en alle goede eigenschappen en karaktertrekken hecht te vestigen. Wanneer ook maar een moeder ziet dat haar kind iets goed heeft gedaan, laat zij het dan prijzen en toejuichen en zijn hart verblijden; en als zich de geringste ongewenste karaktertrek zou vertonen, laat zij dan het kind raad geven, hem bestraffen en middelen gebruiken die het verstand aanspreken en zelfs, indien nodig, een lichte berisping. Het is evenwel niet toelaatbaar een kind te slaan of hem uit te schelden, want het karakter van het kind zal volkomen worden bedorven als hij onderworpen zou worden aan slaag of beschimpingen.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, 95, pag. 124/5)

98. O dienaressen van de Barmhartige! Het is uw plicht de kinderen vanaf hun eerste kinderjaren op te voeden. Het is uw plicht om hen zedelijk op een hoger niveau te brengen. Het is uw plicht in alle opzichten en onder alle omstandigheden voor hen te zorgen, aangezien God - verheerlijkt en verheven zij Hij - heeft bevolen dat de moeders de eerste opvoedsters van zuigelingen en kleine kinderen zijn. Dit is een grote en belangrijke zaak en een hoge en verheven taak, en het is niet geoorloofd dit ook maar enigszins te veronachtzamen!

Als gij dit rechte pad bewandelt, zult gij voor de kinderen zowel geestelijk als lichamelijk een ware moeder worden.

(Tablets of 'Abdu'l-Bahá 'Abbás, Vol. III, p. 606)

99. Breng mijn verlangens en groeten over aan de "troost voor uw oog"²⁵ ... en aan uw jongere zoon.... Waarlijk, ik houd van hen beiden evenals een mededogende vader van zijn dierbare kinderen houdt. Wat u betreft, houd van hen met een overvloedige liefde en getroost u de grootste inspanning om hen op te voeden, zodat hun wezen kan groeien door de melk van Gods liefde, aangezien het de plicht van ouders is hun kinderen feilloos en grondig op te voeden.

25 "Troost voor uw oog" - een uitdrukking eigen aan de Perzische taal, die betekent: kind.

Er bestaan ook bepaalde geheiligde plichten voor kinderen ten opzichte van ouders, welke geschreven staan in het Boek van God, daar ze behoren aan God²⁶ Het gedijen (van kinderen) in deze wereld en in het Koninkrijk hangt af van het welbehagen van ouders en zonder dit zullen zij verloren gaan.

(Tablets of 'Abdu'l-Bahá 'Abbás, Vol. II, p. 262-3)

100. De vader moet zich altijd inspannen zijn zoon te onderrichten en hem bekend te maken met de hemelse leringen. Hij moet hem advies geven en hem te allen tijde aansporen; hem een prijzenswaardig gedrag en karakter aanleren, hem in staat stellen schoolonderwijs te volgen en onderricht te worden in die vormen van kunst en wetenschap die nuttig en noodzakelijk geacht worden. Kortom, laat hem zijn geest doordringen van de deugden en volmaaktheden van de wereld der mensen. Bovenal behoort gij hem er voortdurend aan te herinneren God te gedenken, zodat zijn aderen en slagaderen zullen kloppen met de liefde van God.

101. O dierbare vriend van 'Abdu'l-Bahá! Wees de zoon van uw vader en de vrucht van die boom. Wees een zoon die geboren is uit zijn ziel en hart, en niet slechts uit water en leem. Een ware zoon is hij die is ontsproten uit het geestelijke deel van de mens. Ik vraag God, dat gij te allen tijde bekrachtigd en versterkt moogt worden.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, 117, p. 140)

102. O dierbare kinderen.

Jullie vader is mededogend, genadig en barmhartig voor jullie en wenst jullie succes, voorspoed en eeuwig leven in het Koninkrijk van God toe. Daarom is het jullie plicht, lieve kinderen, zijn welbehagen te zoeken, en door hem geleid te worden, en aangetrokken te worden door de magneet van Gods liefde en grootgebracht te worden in de schoot van Gods liefde, zodat jullie prachtige takken in de tuin van El-Abhá mogen worden, groen en besprenkeld door de overvloedige gaven Gods.

(Tablets of 'Abdu'l-Bahá 'Abbás, Vol.III, p. 622)

103. Het is de plicht van de jeugd in de voetsporen van Hakím²⁷ te treden en naar zijn voorbeeld te worden opgevoed, want zulke belangrijke zielen als hij en zijns gelijken zijn nu opgestegen naar het Abhá Koninkrijk.

De jeugd moet groeien en zich ontwikkelen en de plaats van hun vaders innemen, opdat deze overvloedige genade in het nageslacht van ieder van de geliefden van God die zware beproevingen heeft doorstaan, dag na dag groter zal worden, tot zij tenslotte haar vruchten op aarde en in de hemel zal voortbrengen.

104. De zondagsschool voor de kinderen waar de Tafelen en Leringen van Bahá'u'lláh worden gelezen, en de kinderen het Woord van God wordt voorgelezen, is inderdaad een zegen. Gij moet voorzeker zonder onderbreking met deze georganiseerde activiteit doorgaan en er belang aan hechten, zodat deze van dag tot dag kan groeien en met de ademtochten van de Heilige Geest bezielde kan worden. Als deze activiteit goed georganiseerd wordt, weet gij er dan van verzekerd dat ze grootse resultaten zal opleveren. Vastberadenheid en

26 In "Vragen en Antwoorden", een bijlage van de Kitáb-i-Aqdas legt Bahá'u'lláh de kinderen de plicht op hun ouders te dienen en stelt zeer uitdrukkelijk dat na de erkenning van het eenzijn van God, het de belangrijkste plicht van de kinderen is om gepaste achting voor de rechten van hun ouders te hebben.

27 Eén van de eminente gelovigen uit Qazvín.

standvastigheid zijn evenwel noodzakelijk, anders zal ze enige tijd voortduren maar langzamerhand in vergetelheid raken. Volharding is een zeer belangrijke voorwaarde. Vastberadenheid en standvastigheid zullen in elk project ongetwijfeld tot goede resultaten leiden; anders zal het slechts korte tijd bestaan en dan worden opgeheven.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, 124, p. 143-4)

105. O gij kinderen van het Koninkrijk!

Jullie brieven met jullie foto's zijn aangekomen. Bij het lezen van de brieven ervoeren wij de diepste emoties en bij het zien van de foto's voelden wij geestelijke vreugde en blijheid. Geprezen zij God, de brieven gaven er blijk van dat jullie het gelaat naar het Koninkrijk hebben gekeerd en het zichtbare en schitterende licht van de liefde Gods straalde duidelijk en luisterrijk van die gezichten.

Ik bid God dat jullie op deze zondagsschool hemelse kennis mogen verkrijgen, dat jullie zo opgevoed mogen worden dat jullie barmhartige eigenschappen verwerven en dagelijks vooruit mogen gaan zodat ieder van jullie een weergaloze heester moge worden in de goddelijke Rozentuin, volop getooid met bladeren, bloesems en vruchten.

(Uit een Tafel aan de kinderen van de Bahá'í school in Urbana, Ill., U.S.A.)

106. O onvergelykelijke en tere jonge bomen en planten die groeien in de weiden van leiding! O gij nieuwelingen in de Broederschap van Waarheid!

Hoewel jullie nu leerlingen zijn, hopen wij dat jullie door de uitstortingen uit de wolken van genade leraren zullen worden; dat jullie zullen bloeien zoals de bloemen en de geurige kruiden in de tuin van die kennis die zowel van het verstand als van het hart is; dat een ieder van jullie zal groeien als een mooie, jonge en sterke boom die een rijke opbrengst geeft en zwaar beladen is met zoete vruchten.

Mogen de verborgen bekrachtigingen van God ieder van jullie tot een bron van kennis maken. Moge jullie hart voor altijd geïnspireerd worden door de bewoners van de Schare in den hoge. Moge de druppel worden als de grote zee; moge het stofje verblinden als de stralende zon.

De Báb heeft gezegd: "Als een kleine mier in deze dag wenste zo'n kracht te bezitten dat hij de diepzinnigste en meest verbijsterende passages van de Qur'án kon ontraadselen, zou zijn wens ongetwijfeld in vervulling gaan, aangezien het mysterie van eeuwige macht in het diepste wezen van al het geschapene trilt." Als zo'n hulpeloos schepsel begiftigd kan zijn met zo'n scherpzinnig vermogen, hoeveel doeltreffender moet dan wel de kracht zijn die vrijkomt door de overvloedige uitstortingen van de genade van Bahá'u'lláh! Welke bekrachtigingen zullen er vergaard worden, welk een bezieling voor het hart!

Daarom, o verlichte jeugd, span je dag en nacht in om de mysteries van het verstand en de geest te ontraadselen, en de geheimen van de Dag van God te begrijpen. Stel je op de hoogte van de bewijzen dat de Allergrootste Naam is verschenen. Open jullie mond in eerbetoon. Voer overtuigende argumenten en bewijzen aan. Leid hen die dorsten naar de bron des levens; verleen ware gezondheid aan de zieken. Wees de leerlingen van God; wees de geneesheren geleid door God, en genees de zieken onder de mensen. Breng diegenen die buitengesloten waren binnen de kring van intieme vrienden. Vervul de wanhopigen met hoop. Wek hen die sluimeren; maak de achtelozen opmerkzaam.

Dat zijn de vruchten van dit aardse leven. Dat is de rang van schitterende heerlijkheid.

Passages uit de toespraken van 'Abdu'l-Bahá

107. Uit de gelederen van deze kinderen zullen vele gezegende zielen opstaan indien zij volgens de Bahá'í leringen worden opgevoed. Als een plant zorgvuldig door een tuinman verzorgd wordt, zal hij het goed doen, en betere vruchten voortbrengen. Deze kinderen moeten vanaf hun prille jeugd een goede opleiding krijgen. Zij moeten een stelselmatige opleiding ontvangen die hun ontwikkeling van dag tot dag zal bevorderen, teneinde groter inzicht te verkrijgen zodat hun geestelijke ontvankelijkheid vergroot wordt. Te beginnen vanaf hun jeugd moeten zij onderwijs ontvangen. Zij kunnen niet door middel van boeken worden onderwezen. Veel elementaire kennis moet hun al in de kinderkamer duidelijk gemaakt worden; zij moeten deze spelenderwijs en met plezier leren. De meeste ideeën moeten hun mondeling bijgebracht worden, niet door ze uit boeken te laten leren. Het ene kind moet het andere hierover vragen stellen, en het andere kind moet het antwoord geven. Op deze manier zullen zij grote vooruitgang boeken. Wiskundige problemen moeten bijvoorbeeld ook in de vorm van vraag en antwoord worden onderwezen. Eén van de kinderen stelt een vraag en de ander moet het antwoord geven. Later zullen de kinderen uit eigen beweging met elkaar over deze zelfde onderwerpen praten. Kinderen die nummer één van de klas zijn, moeten een beloning ontvangen. Zij moeten aangemoedigd worden, en wanneer een van hen goed vooruitgaat, moet hij voor de verdere ontwikkeling geprezen en bemoedigd worden. Hetzelfde geldt voor goddelijke zaken. Vragen moeten mondeling gesteld worden en de antwoorden moeten mondeling gegeven worden. Zij moeten er op die manier met elkaar over praten.

(The Bahá'í World, Vol. IX, p. 543)

108. Voed de kinderen in hun jonge jaren zo op dat zij zich uitermate vriendelijk en barmhartig tegenover dieren gedragen. Als een dier ziek is, moeten zij proberen het te genezen; als het honger heeft, moeten zij het voeden; als het dorst heeft, moeten zij zijn dorst lessen; als het moe is, moet zij het rust geven.

De mens is in het algemeen zondig en het dier onschuldig; ontegenzeggelijk moet men vriendelijker en barmhartiger jegens de onschuldigen zijn. De schadelijke dieren, zoals de bloeddorstige wolf, de giftige slang en andere schadelijke dieren vallen daar niet onder, omdat barmhartigheid tegenover deze dieren wreedheid tegenover de mens en andere dieren betekent.

(The Bahá'í World, Vol. IX, p. 544)

109. De muziekkunst is goddelijk en heeft ontegenzeggelijke invloed. Ze is het voedsel voor ziel en geest. Door de sterke bekoring van muziek wordt de geest van de mens op een hoger plan gebracht. Ze heeft een wonderbaarlijke invloed en uitwerking op het hart van kinderen, want hun hart is zuiver, en melodieën hebben er grote invloed op. De sluimerende talenten waarmee het hart van deze kinderen begiftigd is, zullen tot uitdrukking komen door middel van muziek. Daarom moet u zich inspannen hen daarin te bekwamen; leer hun voortreffelijk en met gevoel te zingen. Ieder kind moet iets van muziek afweten, want zonder kennis van deze kunst kan men niet op de juiste wijze van de melodieën van instrumenten en stemmen genieten. Daarom is het ook nodig dat men er op school les in geeft, teneinde hart en ziel van de leerlingen te verlevendigen en te verblijden, en hun leven op te vrolijken.

Er zijn vandaag op deze bijeenkomst verlichte en geestelijke kinderen bijeen. Zij zijn de kinderen van het Koninkrijk. Het hemelse Koninkrijk is bedoeld voor zulke zielen, want zij zijn dicht bij God. Zij hebben een zuiver hart. Zij hebben een geestelijk gelaat. De uitwerking van de goddelijke leringen is duidelijk zichtbaar in de volmaakte zuiverheid van hun hart. Daarom heeft Christus Zich tot de wereld gericht met de woorden: "Wanneer gij u niet bekeert en wordt als de kinderen zult gij het Koninkrijk der hemelen voorzeker niet binnengaan"; dat wil zeggen dat mensen zuiver van hart moeten worden om God te kennen. De leringen hebben een grote invloed gehad. Geestelijke zielen! Tedere zielen! Het hart van alle kinderen is uiterst zuiver. Het zijn spiegels waar geen stof op ligt. Maar deze zuiverheid komt voort uit zwakheid en onschuld, niet uit enige vorm van kracht of beproeving, want daar ze in hun prille jeugd verkeren, is hun hart en geest onbezoedeld door de wereld. Zij kunnen geen hoge intelligentie aan de dag leggen. Zij zijn hypocriet noch oneerlijk. Dat komt voort uit de zwakheid van het kind, terwijl de volwassene door zijn kracht zuiver wordt. Door het vermogen van de intelligentie wordt hij een eenvoudig mens; door het grote vermogen van rede en inzicht wordt hij oprecht, niet door de invloed van zwakheid. Wanneer hij de staat van volmaaktheid bereikt, zal hij deze goede eigenschappen krijgen; zijn hart wordt gelouterd, zijn geest verlicht, zijn ziel gevoelig en teer - dit alles door zijn grote kracht. Dit is het verschil tussen de volmaakte mens en het kind. Beiden bezitten de fundamentele eigenschappen van eenvoud en oprechtheid - het kind vanwege zwakheid en de volwassene door de invloed van kracht....

Ik geef u mijn advies en dat luidt als volgt: Voed deze kinderen op met goddelijke vermaningen. Leg vanaf hun kinderjaren de liefde voor God in hun hart opdat zij de vreze Gods in hun leven zichtbaar mogen maken en vertrouwen hebben in wat God hun heeft gegeven. Leer hun zichzelf van menselijke onvolmaaktheden te ontdoen en de goddelijke volmaaktheden die in het menselijk hart sluimeren te verwerven. Het leven van de mens heeft nut als hij zich de volmaaktheden van de mens eigen maakt. Als hij het middelpunt van de onvolmaaktheden van de mensenwereld wordt, is de dood beter dan het leven, en niet-bestaan beter dan bestaan. Doe daarom wat in uw vermogen ligt, opdat deze kinderen goed onderwezen en opgeleid mogen worden, en ieder van hen in de wereld der mensen onberispelijk moge worden. Ken de waarde van deze kinderen, want zij zijn allen mijn kinderen.

(The Promulgation of Universal Peace, p.52-54)

110. Wanneer een leerling verteld wordt dat hij minder intelligent is dan zijn medeleerlingen, is dat een zeer groot nadeel en een belemmering voor zijn vooruitgang. Hij moet aangemoedigd worden om vorderingen te maken....

(The Promulgation of Universal Peace, p. 76-77)

111. Volgens de leringen van Bahá'u'lláh moet het gezin, dat een menselijke eenheid is, naar de regels van heiligheid opgevoed worden. Het gezin moet in alle deugden worden onderwezen. De integriteit van het gezinsverband moet voortdurend in het oog gehouden worden, en de rechten van de leden apart mogen niet overschreden worden. De rechten van de zoon, de vader, de moeder, geen van deze mag overschreden worden, geen van deze mag willekeurig zijn. Zoals de zoon bepaalde verplichtingen heeft ten opzichte van zijn vader, zo heeft de vader eveneens bepaalde verplichtingen ten opzichte van zijn zoon. De moeder, de zuster en de andere leden van het huishouden hebben hun bepaalde voorrechten. Al deze rechten en voorrechten moeten in stand gehouden worden, maar de eenheid van het gezin moet ook hooggehouden worden. De krenking

van de een zal beschouwd worden als de krenking van allen, het gemak van de een het gemak van allen; de eer van de een de eer van allen.

(The Promulgation of Universal Peace, p. 168)

112. Hij verkondigde dat man en vrouw dezelfde soort opleiding moeten krijgen. Zoons en dochters moeten hetzelfde leerplan volgen, waarbij eenheid der sexen wordt bevorderd. Wanneer de gehele mensheid dezelfde gelegenheid tot onderwijs zal krijgen en de gelijkwaardigheid van man en vrouw zal worden verwerkelijkt, zal de bron tot oorlogvoering volledig worden vernietigd. Zonder gelijkwaardigheid zal dit onmogelijk zijn, omdat verschil en onderscheid tweedracht en strijd bevorderen. Gelijkwaardigheid van man en vrouw bevordert de afschaffing van oorlogvoering, omdat de vrouwen deze nooit willen goedkeuren. Moeders zullen hun zonen nooit op het slagveld willen opofferen, na twintig jaren van zorgen en liefdevolle toewijding bij het hen van kindsbeen af aan grootbrengen, ongeacht voor welke zaak zij worden opgeroepen om te verdedigen. Het lijkt geen twijfel dat, wanneer de vrouw gelijke rechten verkrijgt, oorlog onder de mensheid geheel zal ophouden te bestaan.

(The Promulgation of Universal Peace, p. 175)

113. Het kind moet niet onderdrukt of bekritiseerd worden omdat het nog onontwikkeld is; het moet geduldig opgevoed worden.

(The Promulgation of Universal Peace, p.180-181)

114. Bahá'u'lláh heeft verkondigd dat aangezien onwetendheid en onvoldoende scholing obstakels zijn die de mensen van elkaar scheiden, allen scholing en onderwijs moeten krijgen. Door deze voorziening kan het gebrek aan wederzijds begrip verholpen worden, en de eenheid van de mensheid bevorderd en vooruitgebracht worden. Universele opvoeding en onderwijs is een universele wet.

(The Promulgation of Universal Peace, p. 300)

115. Onderwijs is voor ieder kind verplicht... Naast dit wijd verbreide onderwijs moet ieder kind een beroep, kunst of vak geleerd worden, zodat ieder lid van de gemeenschap in staat zal zijn in zijn eigen levensonderhoud te voorzien. Werk dat gedaan wordt in een geest van dienstbaarheid is de hoogste vorm van aanbidding.

(‘Abdu’l-Bahá on Divine Philosophy, pag. 78)

Passages uit brieven van Shoghi Effendi

116. Voor de leden van het Comité Kinderopvoeding ... smee ik goddelijke bijstand af, dat Hij hen genadiglijk moge helpen bij een taak die de Meester zo na aan het hart lag, en hen in staat stellen mee te werken het aantal toegewijde en efficiënte dienaren van de Zaak Gods te doen toenemen.

(23 december 1922, aan de Nationale Geestelijke Raad van de Verenigde Staten en Canada; Bahá'í Administration, p.29)

117. Zij (de Plaatselijke Geestelijke Raden) moeten alles wat in hun vermogen ligt aangrijpen om het onderricht van de jeugd zowel op materieel als geestelijk gebied te bevorderen, evenals de middelen voor de opvoeding van de kinderen, en steeds wanneer het mogelijk is, moeten zij Bahá'í onderwijsinstellingen vestigen, het werk ervan organiseren en er toezicht op houden, en de beste middelen voor hun vooruitgang en ontwikkeling verschaffen.

(12 maart 1923, aan de Bahá'í's van Amerika, Groot Brittannië, Duitsland, Frankrijk, Zwitserland, Italië, Japan en Australië-Azië; Bahá'í Administration, p.38)

118. Wat de geestelijke activiteiten van de "Kinderen van het Koninkrijk" in Amerika betreft, hoop en bid ik dat zij bekwame dienaren van de Zaak van Bahá'u'lláh zullen worden. Hun toewijding en zelfopoffering, hun bereidheid om hulp te verlenen in de zaak van de Bahá'í Tempel en hun activiteiten in verband met het Bahá'í tijdschrift, zijn allemaal onmiskenbare tekenen van de glorieus toekomst van het Geloof in dat land. Moge de zorg en goedertierenheid van de Hemelse Vader hen leiden, hen beschermen en hen helpen bij hun toekomstige opdrachten in het leven.

(26 november 1923, aan de Nationale Geestelijke Raad van de Verenigde Staten en Canada, Bahá'í Administration, p.56)

119. Het is deze dagen een fundamentele en zeer belangrijke vereiste om de jongens en meisjes op te voeden. Een van de plichten die op de leden van de Geestelijke Raden rust is dat zij, met de steun van de vrienden, alles wat in hun vermogen ligt moeten doen om scholen te stichten voor jongens en meisjes, waar zij worden opgeleid in geestelijke zaken en in de grondslagen voor het onderrichten van het Geloof, waar zij de heilige geschriften lezen, de geschiedenis van het Geloof leren, evenals de wereldlijke takken van kennis, de verschillende kunsten en vaardigheden, en de verschillende talen - zodat de Bahá'í onderwijsmethodes zo wijd en zijd bekend worden dat kinderen uit alle lagen van de samenleving zullen proberen zowel de goddelijke leringen als de wereldlijke kennis op Bahá'í scholen te verwerven, en als gevolg daarvan in de middelen voor de bevordering van de Zaak van God zal worden voorzien.

(19 december 1923, aan de Plaatselijke Geestelijke Raad van Tíhrán, Perzië)

120. Het "Tijdschrift van de Kinderen van het Koninkrijk" waarvan ik het laatste exemplaar zojuist van die onvermoeibare pionier van uw zaak, mejuffrouw Robarts, heb ontvangen, heeft zo'n nieuwe hoop in mij doen ontbranden, dat ik mij ertoe aangezet voel u deze boodschap van liefde te zenden met het vertrouwen in de grote rol die u voor de toekomst van de Zaak bent voorbestemd te vervullen.

Ik vind het noodzakelijk en belangrijk dat dit eerste en enige orgaan van de Bahá'í jeugd over de gehele wereld, met wat het ook publiceert, zijn lezers, en in het bijzonder ieder Bahá'í kind, het besef bijbrengt van zijn unieke mogelijkheden en toekomstige verantwoordelijkheden in de grote taak die hem in de toekomst wacht.

De taak van dit blad is om de verschillende activiteiten van de komende generatie over de gehele Bahá'í wereld in gang te zetten, te bevorderen en te weerspiegelen, om een band van ware kameraadschap tussen alle kinderen van 'Abdu'l-Bahá zowel in het oosten als in het westen te scheppen en te versterken, en voor hun ogen het beeld van een gouden toekomst te ontvouwen. Het blad moet hen op het hart drukken, dat het van levensbelang is om nu, terwijl ze nog jong zijn, een hechte grondslag voor hun levensopdracht op te bouwen.

De zaak van de Kinderen van het Koninkrijk, die de Meester zo dierbaar was en waarover hij menige zegening en oneindige goedertierenheid uitstortte, ligt ons, zo verzeker ik u, nog steeds zeer na aan het hart. Op u, de afstammelingen van de heroïsche pioniers van een wereldbeweging, is de hoop gevestigd de taak te volbrengen die zij op zo indrukwekkende wijze zijn begonnen - hun taak ten dienste en tot redding van de gehele mensheid.

Wat betreft mijn nederige, dienende en ondersteunende bijdrage kan ik slechts voor u bidden en tijdens mijn gebedsstonen bij de drie heilige Graftomben smeken om de leiding, de zegeningen en de hulp van Bahá'u'lláh, en Hem vurig verzoeken u in de gelukkige tijd die voor ons ligt in staat te stellen Zijn Koninkrijk te vestigen en Zijn woord in vervulling te doen gaan.

Moge uw tijdschrift u inspireren dit doel te bereiken.

(30 december 1923, aan het "Magazine of the Children of the Kingdom", p/a Ella M. Robarts, Boston, Mass., U.S.A.)

121. Tot de heilige plichten die berusten bij de Geestelijke Raden behoren het bevorderen van onderwijs, het stichten van scholen en het scheppen van de noodzakelijke academische uitrusting en faciliteiten voor iedere jongen en ieder meisje.

Ieder kind, zonder uitzondering, moet vanaf zijn vroegste jaren goed leren lezen en schrijven en overeenkomstig zijn eigen smaak, voorkeur en mate van zijn capaciteiten en vermogens, de grootste ijver betrachten om kennis te verwerven, nuttige kunsten en vaardigheden en verschillende talen te leren, goed te leren spreken en zich de hedendaagse technologie eigen te maken.

De leden van de Geestelijke Raden zijn verplicht de kinderen van de armen te helpen deze bekwaamheden te verwerven, en in het bijzonder de basisvakken te leren; het wordt beschouwd als een van de verplichtingen die rust op het geweten van de gevolmachtigden van God in ieder land.

"Als iemand zijn zoon of de zoon van een ander opvoedt, is het alsof hij een zoon van Mij heeft opgevoed; op hem ruste Mijn heerlijkheid, Mijn goedertierenheid en Mijn barmhartigheid die de wereld omvatten."

(8 juni 1925, aan de Nationale Geestelijke Raad van Perzië)

122. Laat de geliefden van God in filantropische ondernemingen en liefdadige handelingen, bij het bevorderen van het algemeen welzijn en het openbaar belang van iedere groep, zonder een enkele uitzondering, de positieve aandacht van allen trekken en alle anderen leiden.

Laten zij de deuren van hun scholen en hun hogere instellingen voor de bestudering van wetenschappen en vrije kunsten wijd en gratis openen voor niet-Bahá'í kinderen en jongeren die arm en behoeftig zijn.

...En vervolgens komt de bevordering van het leren en het bekendmaken van Bahá'í gedragsregels, gebruiken en wetten. Laat in deze tijd, nu de natie uit haar slaap van achteloosheid ontwaakt is, en de regering begonnen is de bevordering en uitbreiding van haar onderwijsstelsel in overweging te nemen, de Bahá'í

vertegenwoordigers in dat land op zo'n wijze opstaan dat als gevolg van hun intensieve pogingen in ieder gehucht, dorp of stad van elke provincie en ieder district, er voorbereidende maatregelen genomen zullen worden voor het stichten van instellingen voor de bestudering van wetenschappen, de vrije kunsten en godsdienst. Laten Bahá'í kinderen zonder een enkele uitzondering de grondbeginselen van lezen en schrijven leren, en zich met de gedragsregels, de gebruiken, gewoonten en wetten vertrouwd maken, zoals die in het Boek van God uiteengezet zijn; en laten zij zich in de nieuwe takken van kennis, de kunst en hedendaagse technologie, in zuivere en prijzenswaardige eigenschappen, Bahá'í gedrag en de Bahá'í levenswijze zo van de rest onderscheiden dat alle andere gemeenschappen, hetzij Islamitisch, Zoroastrisch, Christelijk of Joods, of van de materialistische levensbeschouwing, uit eigen wil en in de grootste vreugde hun kinderen naar zulke vooruitstrevende Bahá'í onderwijsinstellingen zullen sturen, en aan de zorg van Bahá'í onderwijzers toevertrouwen.

Dat geldt ook voor de bevordering en uitvoering van de wetten die in het Boek van God zijn uiteengezet.

(Januari 1929, aan de gelovigen in het oosten)

123. Het Bahá'í Geloof ... pleit voor verplicht onderwijs....

(17 juni 1933, aan de Hoge Commissaris van Palestina)

Passages uit brieven geschreven namens Shoghi Effendi

124. 'Abdu'l-Bahá heeft altijd zeer veel belang gehecht aan de opvoeding van kinderen, en wij maken van deze gelegenheid gebruik om u geluk te wensen met uw opmerkelijke succes op dit terrein van dienstbaarheid. Wij hopen dat uw werk zich eens op grote schaal tot het oosten, waar het zo dringend nodig is, zal uitbreiden.

(9 april 1925, aan een gelovige)

125. In verband met de vraag die u had gesteld of u een reis naar het Heilige Land moet maken of het geld moet houden om de opleiding die u een jonge man geeft te bekostigen, vraagt Shoghi Effendi mij u te schrijven dat, hoewel het voor hem en de leden van de heilige familie een grote vreugde zou betekenen u in het huis van onze geliefde Meester te verwelkomen, en met u de eeuwigdurende uitstortingen van Zijn genade in en rondom Zijn gezegende Graftombe te delen, hij het voor u van groter belang acht deze jonge jongen, waarvan u de opleiding op u genomen hebt, te blijven helpen. Dit adviseert hij u in het diepe besef van Bahá'u'lláh's veelzeggende woorden dat als iemand zijn kind of dat van een ander opvoedt, het is alsof hij een kind van Bahá'u'lláh Zelf opvoedt.

(29 mei 1925, aan een gelovige)

126. Shoghi Effendi had veel belangstelling voor de plannen die u voor de opvoeding van uw kinderen maakt. Hij hoopt dat zij zullen opgroeien tot vurige aanhangers van de Bahá'í Zaak, kundige dienaren aan de Heilige Drempel, en ervaren sprekers over religieuze en sociale onderwerpen.

(24 december 1925, aan een gelovige)

127. Via verschillende kanalen hadden wij kennis genomen van de schitterende wijze waarop uw kinderen in het openbaar over de Zaak hebben leren spreken. Shoghi Effendi hoopt dat zij alle drie bekwame en toegewijde sprekers zullen worden over het Geloof en over onderwerpen die eraan verwant zijn. Om dit goed te doen, zullen zij een stevige ondergrond van wetenschappelijke en literaire scholing nodig hebben, die zij gelukkig ook krijgen. Het is voor jeugdige Bahá'í jongens en meisjes even belangrijk om op onderwijsinstellingen van hoog niveau opgeleid te worden als om een geestelijke ontwikkeling te krijgen. Zowel de verstandelijke als de geestelijke kant van de jongere moet tot ontwikkeling gebracht worden voor hij de Zaak doeltreffend kan dienen.

Uit het P.S. van Shoghi Effendi:

"... ik zal speciaal voor uw lieve kinderen bidden, opdat ook zij, grondig onderlegd door een goed opgezet plan voor een degelijke opvoeding, de Zaak van God in de toekomst bekwaam en doeltreffend mogen dienen. Zij zijn rijkelijk met talenten begiftigd, en ik zal er voor bidden dat een juiste opvoeding hen in staat zal stellen die talenten voor de verbreiding van Gods Geloof aan te wenden."

(28 november 1926, aan een gelovige)

128. Uw korte maar indrukwekkende brief die aan Shoghi Effendi gericht was hebben wij ontvangen. Hij heeft hem met veel belangstelling gelezen en gaf mij opdracht u namens hem te danken en zijn innigste hoop uit te spreken dat u uw academische studie met vurige ijver zult blijven voortzetten. Als Bahá'í bent u zich zeker bewust van het feit dat Bahá'u'lláh onderwijs beschouwde als een van de meest wezenlijke factoren van een ware beschaving - dit onderwijs moet echter, wil het adequaat en vruchtdragend zijn, een veelomvattend karakter

hebben en niet alleen de lichamelijke en intellectuele kant van de mens in aanmerking nemen, maar ook zijn geestelijke en ethische aspecten. Dit moet het programma van de Bahá'í jongeren over de gehele wereld zijn.

(9 juli 1931, aan een gelovige)

129. Wij hopen dat de Bahá'ís zich weldra zelfs scholen kunnen veroorloven die de kinderen de intellectuele en geestelijke opvoeding kunnen geven die is voorgeschreven in de Geschriften van Bahá'u'lláh en de Meester.

(25 december 1931, aan de Nationale Geestelijke Raad van de Verenigde Staten en Canada)

130. Hij is erg blij te horen dat u de opvoeding van kinderen belangrijk vindt, want al wat zij in dat vroege stadium van hun ontwikkeling leren, zal zijn sporen in hun hele leven nalaten. Het wordt een deel van hun wezen.

Er is geen speciaal boek dat de Behoeder kan aanraden. Het is aan de oudere vrienden om te proberen een compilatie samen te stellen die voor dat doel geschikt is, en na vele pogingen zal er uiteindelijk een goede gemaakt worden.

De Meester hechtte altijd veel waarde aan het uit het hoofd leren van de Tafelen van Bahá'u'lláh en de Báb. Tijdens zijn leven waren de kinderen van de huishouding gewoonlijk bezig Tafelen uit het hoofd te leren; nu zijn die kinderen echter volwassen geworden en hebben ze voor zoiets geen tijd meer. Maar de gewoonte om de ideeën en de geest die die woorden bevatten in de geest van de kinderen in te prenten is uiterst nuttig.

Nu u "The Dawnbreakers" in uw bezit heeft zou u ook interessante verhalen over de vroege dagen van de beweging samen kunnen stellen die de kinderen fijn zullen vinden om te horen. Er zijn ook verhalen over het leven van Christus, Muhammad en de andere Profeten die, als ze de kinderen verteld worden ieder godsdienstig vooroordeel dat ze misschien gehoord hebben van oudere mensen met weinig inzicht, zullen afbreken.

Zulke verhalen over het leven van verschillende Profeten zullen er, tezamen met Hun uitspraken, ook toe bijdragen de literatuur van het Geloof beter te begrijpen, want er wordt voortdurend naar verwezen. Het is echter het werk van ervaren mensen zulk materiaal te bundelen en er interessante leerboeken voor kinderen van te maken.

Het Geloof zal geleidelijk aan mensen voortbrengen die in deze behoefte zullen voorzien. Het is slechts een kwestie van tijd. Waar we naar moeten streven is verschillende personen die hiervoor talent hebben, te stimuleren deze taak te ondernemen.

(19 oktober 1932, aan een gelovige)

131. Het deed hem veel genoegen te horen dat de vrienden zo'n groot belang hechten aan het onderrichten en opvoeden van Bahá'í kinderen. De opvoeding van de jeugd is ongetwijfeld van het allergrootste belang, daar ze dient om hun inzicht in het Geloof te verdiepen en hun energie langs de meest zinvolle banen te leiden. Aangezien de nationale uitgaven van het Geloof in Amerika echter dagelijks stijgen, moeten de leden van uw comité er goed op letten dat de omvang van hun activiteiten hun financiële middelen niet te boven gaat. De plannen die uw comité gemaakt heeft moeten zich niet in die mate ontwikkelen dat ze de voortgang van het werk aan de Tempel belemmeren.

(20 april 1933, aan de leden van het Comité voor het Onderwijzen en Opvoeden van Kinderen, gepubliceerd in Bahá'í News, No. 77, september 1933)

132. Shoghi Effendi wil graag dat u in het bijzonder al uw aandacht schenkt aan de opvoeding van uw jongens, zodat zij oprechte, trouwe en actieve Bahá'ís mogen worden. Bij de jeugd moeten wij hulp zoeken, en daarom is het de heilige

plicht van de ouders om ervoor te zorgen dat hun kinderen een grondige Bahá'í opvoeding krijgen.

(31 mei 1933, aan een gelovige)

133. Het deed hem veel genoegen te vernemen dat uw materiële omstandigheden verbeteren en hij hoopt oprecht dat ze u de mogelijkheid bieden om ... en ... de beste opleiding en scholing te geven, zodat zij in de nabije toekomst toegewijde dienaren en voorvechters van het Geloof zullen worden.

Uw verantwoordelijkheid als moeder, en vooral als Bahá'í moeder, wier heilige plicht het is ervoor te zorgen dat de kinderen een Bahá'í opvoeding krijgen, is inderdaad immens. Wij hopen dat met Gods hulp en leiding u in staat zult worden gesteld uw taak ten volle te vervullen.

(22 juli 1933, aan een gelovige)

134. Shoghi Effendi was diep bedroefd uit uw brief te vernemen ... over de tamelijk ernstige situatie die is veroorzaakt door het gedrag van uw dochter en haar hele houding ten opzichte van het Geloof...

Ofschoon hij dit feit hogelijk betreurt, en zich ten volle bewust is van de slechte uitwerking die dit op het Geloof kan hebben, vindt hij toch dat niets minder dan uw moederlijke zorg en liefde en de raadgevingen die u en de vrienden haar kunnen geven, deze situatie doelmatig kunnen oplossen. U moet voor alles geduld hebben en erop vertrouwen dat uw pogingen voor dat doel door de bekrachtigingen van Bahá'u'lláh worden gesteund en geleid. Hij hoort uw gebeden zeker en zal ze ongetwijfeld verhoren en zo de geleidelijke en volledige verwezenlijking van uw hoop en verwachtingen voor uw dochter en de Zaak bespoedigen.

De Behoeder zou u daarom willen adviseren geen drastische maatregelen te nemen ten aanzien van uw dochters aanwezigheid op de bijeenkomsten.... Want op deze manier is er een veel grotere kans haar karakter te verbeteren dan door dwang of welke andere radicale methode dan ook. Liefde en vriendelijkheid hebben een veel grotere invloed op de verbetering van het karakter van de mens dan straf.

De Behoeder vertrouwt er daarom op dat u er op deze wijze in zult slagen geleidelijk een wezenlijke verandering in het leven van uw dochter te bewerkstelligen, en ook een betere en trouwere gelovige van haar te maken. Hij bidt vurig voor haar dat zij deze rang ten volle mag bereiken.

(26 januari 1935, aan een gelovige)

135. De Behoeder vindt het niet bezwaarlijk dat er melding gemaakt wordt van het feit dat de onderrichtsklassen en conferenties die nu door de gelovigen georganiseerd worden in de verre toekomst zouden kunnen uitgroeien tot departementen van onderwijs, of tot zulke instellingen voor onderwijs als er in het toekomstige Bahá'í maatschappelijk bestel gesticht zullen worden.

(12 juli 1938, aan een gelovige)

136. Wat betreft uw plannen is de Behoeder het volledig met uw standpunt eens dat u, hoe urgent en belangrijk het onderrichtswerk ook is, onder geen beding de opvoeding van uw kinderen moet verwaarlozen, daar de plicht die u tegenover hen hebt niet minder heilig is dan die voor de Zaak.

Ieder plan en iedere regeling die u zou treffen en waarbij u de twee taken ten aanzien van uw gezin en de Zaak kunt combineren, en die u in staat zouden stellen om weer actief te worden op het terrein van pionieren, en ook nog goed voor uw kinderen te zorgen om hun toekomst in het Geloof niet in gevaar te brengen, heeft de hartelijke instemming van de Behoeder.

137. De Behoeder wil dat ik u in het bijzonder verzeker van zijn gebeden ten behoeve van uw kinderen, opdat zij door goddelijke bekrachtigingen en bijstand, en onder uw liefhebbende zorg en bescherming, een opvoeding mogen krijgen die hen tot de volledige erkenning en het zonder reserve aanvaarden van het Geloof zal leiden, en hen van de nodige geestelijke vermogens mag voorzien om doeltreffend en trouw te dienen en de belangen ervan in de toekomst te bevorderen.

Als Bahá'í moeder hebt u zeker een zeer heilige en zwaarwegende verantwoordelijkheid ten aanzien van hun geestelijke ontwikkeling in het Geloof, en u moet er van nu af aan naar streven de liefde voor Bahá'u'lláh geleidelijk in hun hart te doen doordringen en hen zo voor te bereiden op de volledige erkenning en aanvaarding van Zijn rang als zij de leeftijd en het vermogen daartoe eenmaal bereikt hebben.

(20 april 1939, aan een gelovige)

138. Wat betreft uw activiteiten in verband met de opleiding en opvoeding van Bahá'í kinderen; het is niet nodig u te vertellen welk een wezenlijk belang de Behoeder aan zulke activiteiten hecht, waarvan noodzakelijkerwijs zo veel van de kracht, het welzijn en de groei van de Gemeenschap moet afhangen. Is er een heiliger voorrecht en ook een zwaarwegender verantwoordelijkheid dan de taak een nieuwe generatie gelovigen groot te brengen, en hun jeugdige en ontvankelijke geest van de principes en leringen van de Zaak te doordringen en hen zo voor te bereiden op het volledig aanvaarden en het zich op de juiste manier kwijten van de gewichtige verantwoordelijkheden en verplichtingen van hun toekomstig leven in de Bahá'í Gemeenschap?

(28 april 1939, aan een gelovige)

139. U hebt hem om gedetailleerde informatie over het Bahá'í onderwijsprogramma gevraagd; voorsnog bestaat er niet zoiets als een Bahá'í leerplan, en er zijn geen Bahá'í publicaties die uitsluitend aan dit onderwerp zijn gewijd aangezien de leringen van Bahá'u'lláh en 'Abdu'l-Bahá geen welomschreven en gedetailleerd onderwijssysteem bieden, maar slechts bepaalde uitgangspunten en een aantal idealen over onderwijs uiteenzetten die toekomstige Bahá'í opvoedkundigen moeten leiden in hun pogingen een adequaat onderwijsleerplan te formuleren dat in volledige harmonie met de geest van de Bahá'í leringen is en aldus tegemoet komt aan de eisen en behoeften van de moderne tijd.

Deze grondbeginselen zijn voorhanden in de heilige geschriften van het Geloof en moeten nauwgezet worden bestudeerd en langzamerhand in de programma's van verschillende hogere scholen en universiteiten worden ingepast. Maar de taak een onderwijssysteem op te zetten dat officieel door het Geloof wordt erkend en dat als zodanig door de gehele Bahá'í wereld wordt uitgevoerd, is er duidelijk een die nog niet door de huidige generatie van gelovigen kan worden ondernomen, en die geleidelijk door toekomstige Bahá'í geleerden en opvoedkundigen ten uitvoer moet worden gebracht.

(7 juni 1939, aan een gelovige)

140. Wat betreft de uiteenzetting die aan 'Abdu'l-Bahá toegeschreven wordt en die u hebt aangehaald in uw brief betreffende een 'probleem-kind'; aan deze uiteenzettingen van de Meester moet, hoe waar ze in wezen ook zijn, nooit een letterlijke interpretatie worden gegeven. 'Abdu'l-Bahá kan nooit bedoeld hebben dat een kind helemaal vrij en aan zichzelf overgelaten moet worden. Feitelijk is de Bahá'í opvoeding, net als ieder ander opvoedingssysteem gebaseerd op de

veronderstelling dat er in ieder kind, hoe begaafd het ook is, bepaalde natuurlijke tekortkomingen zijn, die zijn opvoeders, of dat nu zijn ouders, onderwijzers of zijn geestelijke begeleiders en leermeesters zijn, moeten trachten te verhelpen. De een of andere vorm van discipline, of die nu lichamelijk, moreel of intellectueel van aard is, is inderdaad onmisbaar, en van geen enkele opvoeding kan worden gezegd dat die volledig en vruchtdragend is als ze dit element verwaarloost. Als het kind wordt geboren is het verre van volmaakt. Het is niet alleen hulpeloos, maar feitelijk onvolmaakt, en zelfs van nature geneigd tot het kwade. Het moet worden geoefend, zijn natuurlijke neigingen moeten in harmonie gebracht, aangepast en onder controle gebracht, en indien nodig onderdrukt of bijgestuurd worden, teneinde zijn gezonde lichamelijke en morele ontwikkeling te verzekeren. Bahá'í ouders kunnen niet eenvoudigweg een houding aannemen waarin ze geen weerstand bieden aan hun kinderen, vooral niet bij hen die weerspanning en gewelddadig van aard zijn. Het is zelfs niet voldoende dat zij voor hen bidden. Veeleer moeten zij trachten op een vriendelijke en geduldige wijze in hun jeugdige geest de beginselen van moreel gedrag in te prenten en hen met zo'n tactvolle en liefdevolle zorg in te wijden in de principes en leringen van de Zaak dat die hen in staat zal stellen 'ware zonen van God' te worden en zich te ontwikkelen tot loyale en intelligente burgers van Zijn Koninkrijk. Dit is het hoge doel dat Bahá'u'lláh Zelf als het voornaamste doel van iedere opvoeding heeft gesteld.

(9 juli 1939, aan een gelovige)

141. De taak om een Bahá'í kind op te voeden is, zoals dat telkens weer in de Bahá'í geschriften wordt benadrukt, de voornaamste verantwoordelijkheid van de moeder, wier unieke voorrecht het voorzeker is om in haar huis die omstandigheden te creëren die het meest bevorderlijk zijn voor zowel zijn materiële als geestelijke welzijn en vooruitgang. De opvoeding die het kind 't eerst van zijn moeder ontvangt, vormt de sterkste grondslag voor zijn toekomstige ontwikkeling, en daarom moet uw vrouw er de grootste zorg aan besteden ... om van nu af aan te proberen haar pasgeboren zoon die geestelijke opvoeding mee te geven die hem later in staat zal stellen alle verantwoordelijkheden en plichten van het Bahá'í leven volledig te aanvaarden en zich daar geheel voor in te zetten.

(16 november 1939, aan een gelovige)

142. Ten aanzien van uw dochtertje ...; hij is oprecht verheugd en bemoedigd in het besef hoe u beiden er vurig naar verlangt haar een grondige Bahá'í opvoeding te geven, en is ervan overtuigd dat zij, onder uw wijze en toegewijde zorg, en door de onfeilbare bescherming en leiding van Bahá'u'lláh, zich te zijner tijd zal ontwikkelen tot een toegewijde en trouwe dienaress van het Geloof.

Met dit voor ogen vindt de Behoeder dat het de voorkeur verdient haar niet naar een puur katholieke instelling te laten gaan en haar in plaats daarvan een brede geestelijke en intellectuele opvoeding te geven, die haar op latere leeftijd in staat zal stellen de geest van het Geloof volledig naar waarde te schatten. Terwijl u zich voortdurend moet inspannen haar in een diep religieuze sfeer groot te brengen, moet u er ook voor zorgen haar van al die invloeden vandaan te houden die in haar de geest van religieuze dweperij zou doen ontstaan en aldus de horizon van haar geestelijk begrip zou beperken.²⁸

(12 december 1939, aan een gelovige)

28 Dit advies werd gegeven aan een gelovige die een keus kon doen uit enkele scholen, waarvan er één een R.K. nonnenschool was.

143. Met betrekking tot de vraag over de opvoeding van kinderen; uitgaande van de nadruk die Bahá'u'lláh en 'Abdu'l-Bahá hebben gelegd op de noodzaak dat ouders hun kinderen al in hun prille jeugd opvoeden, lijkt het de voorkeur te verdienen dat zij hun eerste vorming thuis van hun moeder krijgen, in plaats van naar een kinderbewaarplaats te worden gestuurd. Als echter de omstandigheden een Bahá'í moeder ertoe dwingen het laatste te doen, kan hiertegen geen bezwaar zijn.²⁹

(13 november 1940, aan een gelovige)

144. De kwestie van de opleiding en opvoeding van kinderen in het geval dat een van de ouders geen Bahá'í is, gaat eigenlijk alleen de ouders zelf aan, die erover moeten beslissen wat zij het beste vinden en wat het meest bevorderlijk is voor het handhaven van de eenheid in het gezin en het toekomstig welzijn van hun kinderen. Wanneer het kind echter volwassen geworden is, moet het de volle vrijheid krijgen om zijn eigen godsdienst te kiezen, ongeacht de wensen en verlangens van zijn ouders.

(14 december 1940, aan de Nationale Geestelijke Raad van India en Burma)

145. Het was een waar genoegen voor de Behoeder over uw jeugdgroep te horen. De kinderen die worden opgevoed in de wereldomvattende leringen van Bahá'u'lláh moeten wel opgroeien tot een waarlijk nieuw mensenras. Hij hoopt dat deze jonge mensen zich zullen voorbereiden op de grote taak die hen in de toekomst wacht, namelijk om te helpen de wereld weer op te bouwen met de hulp en inspiratie van de Bahá'í leringen.

(25 december 1941, aan de Geestelijke Raad van Hobart, Australië)

146. Deze Bahá'í kinderen zijn van zo'n groot belang voor de toekomst. Zij zullen een tijd meemaken en problemen het hoofd moeten bieden waar hun ouders nooit mee geconfronteerd werden. En alleen het Geloof kan hen toerusten om de noden van een toekomstige, oorlogsmoede, gedesillusioneerde en ongelukkige mensheid te lenigen. Zij zullen dus een hele zware en hele verantwoordelijke taak hebben, en er kan niet teveel zorg aan hun opvoeding en voorbereiding worden besteed.

(11 januari 1942, aan een gelovige)

147. De Behoeder vindt dat het beter is dat of de moeders van de Bahá'í kinderen of een comité waaraan uw Raad de taak misschien kan delegeren, passages uit de heilige Woorden kiezen die door de kinderen gebruikt worden, dan zomaar iets samen te stellen.

Natuurlijk kan men zuiver spontaan bidden, maar veel meningen en gedachten van een godsdienstig karakter die in de Bahá'í geschriften zijn samengebracht, zijn gemakkelijk te begrijpen, en het geopenbaarde woord is met een eigen kracht begiftigd.

(8 augustus 1942, aan de Nationale Geestelijke Raad van de Britse Eilanden; gepubliceerd in: *The Unfolding Destiny of the British Bahá'í Community*, pag. 154)

148. Jullie Bahá'í kinderen en jongeren hebben zowel grote voorrechten als grote verplichtingen in 't vooruitzicht, want het zal jullie generatie zijn die helpt een nieuwe, betere en mooiere wereld op te bouwen nadat deze donkere oorlogsjaren voorbij zijn. Jullie moeten jezelf op deze grote taak voorbereiden door te proberen de ware betekenis van de leringen te begrijpen en ze niet

29 Dit advies werd gegeven t.a.v. enkele moeders die hun kinderen (leeftijd 2 1/2 - 3 jaar) naar een kinderdagverblijf wilden laten gaan, omdat er geen speelkameraadjes in de buurt woonden en omdat ze meenden dat ze de eerste maanden na de geboorte van hun baby geen tijd voor de kinderen zouden hebben.

slechts te aanvaarden als iets dat je geleerd wordt. Ze zijn als een prachtige, nieuwe denkwereld, die men pas begint te verkennen; en wanneer wij beseffen dat Bahá'u'lláh leringen en wetten heeft gegeven voor de komende duizend jaar, kunnen wij gemakkelijk begrijpen dat iedere nieuwe generatie de Geschriften beter zal kunnen begrijpen dan de voorgaande.

(14 oktober 1942, aan enkele gelovigen)

149. De Behoeder bedoelde met zijn opmerkingen tegen Mevr. Maxwell over de relaties tussen ouders en kinderen, en man en vrouw in Amerika, dat er in dat land de neiging bestaat dat kinderen te onafhankelijk zijn van de wensen van hun ouders en dat het hun ontbreekt aan het respect dat zij hun zouden moeten betonen.

(22 juli 1943, aan een gelovige)

150. Wat betreft uw vraag over kinderen die vechten: de uitspraak van de Meester niet terug te slaan, moet niet zo buitengewoon letterlijk worden genomen dat Bahá'í kinderen moeten accepteren dat zij gekoeioneerd en geslagen worden. Als zij ruzies op een betere manier kunnen oplossen dan met actieve zelfverdediging, moeten zij dat natuurlijk doen.

(11 mei 1945, aan een gelovige)

151. U vraagt hem over de vreeze Gods: misschien beseffen de vrienden niet dat de meerderheid der mensen het element van vrees nodig heeft om hun gedrag te beheersen? Alleen een relatief zeer hoog ontwikkelde ziel gehoorzaamt altijd uitsluitend door liefde. Vrees voor straf, vrees voor de toorn Gods als we kwaad doen, zijn nodig om de mens op het rechte pad te houden. Natuurlijk moeten wij God liefhebben - maar we moeten Hem vrezen zoals een kind de rechtvaardige boosheid en straf van een van de ouders vreest; niet voor Hem ineenkrimpen als voor een tiran, maar weten dat Zijn barmhartigheid Zijn rechtvaardigheid overtreft.

(26 juli 1946, aan een gelovige)

152. Het doet hem verdriet te vernemen dat uw zoontje zich niet naar tevredenheid ontwikkelt; heel weinig kinderen zijn echt slecht. Soms echter hebben zij een gecompliceerde persoonlijkheid en er moet dan heel wijs met hen omgegaan worden om hen in staat te stellen uit te groeien tot normale, deugdzame, gelukkige volwassenen. Als u ervan overtuigd bent dat het uw zoon werkelijk goed zal doen de school van Vader Flanagan te bezoeken, kunt u hem daar naartoe sturen. Maar in het algemeen moeten we beslist altijd vermijden kinderen naar orthodoxe religieuze scholen te sturen, in het bijzonder de katholieke, daar de kinderen religieuze opvattingen ingeprent krijgen waarvan wij als gelovigen weten dat ze verouderd en niet meer voor deze tijd zijn. Hij zal speciaal bidden voor de oplossing van dit probleem.

(30 mei 1947, aan een gelovige)

153. Ten aanzien van de vragen die u hem stelde: er is geen bezwaar tegen dat kinderen die nog niet een heel gebed uit het hoofd kunnen leren alleen bepaalde zinnen leren.

Hij vindt niet dat de vrienden er een gewoonte van moeten maken aan tafel te bidden of dit de kinderen te leren. Dit is geen onderdeel van het Bahá'í Geloof, maar een christelijke gewoonte, en daar de Zaak leden van alle rassen en godsdiensten omvat, moeten we voorzichtig zijn er niet de gewoonten van vorige geloven in te introduceren. Bahá'u'lláh heeft ons de verplichte gebeden gegeven, alsmede gebeden voor het slapen gaan, voor reizigers, etc. Wij moeten niet een nieuw stel gebeden introduceren die Hij niet heeft aangegeven, nu hij ons er reeds zo veel gegeven heeft, voor zo veel gelegenheden.

Uw werk voor de kinderopvoeding is zeker belangrijk, en hij verzoekt u dringend ermee door te gaan.

(27 september 1947, aan een gelovige, gepubliceerd in: The Unfolding Destiny of the British Bahá'í Community, pag. 446)

154. Wat betreft uw vraag: hij vindt dat dit een aangelegenheid is waarover u en uw man moeten beslissen, vooral met het oog op zijn houding tegenover het Geloof; de kinderen vallen als minderjarigen onder uw rechtsbevoegdheid en u beiden hebt heilige rechten en verantwoordelijkheden ten aanzien van hun toekomst.³⁰

(24 november 1947, aan een gelovige)

155. Iedere Bahá'í kan aan de Fondsen van de Zaak geven, of hij nu volwassen of nog een kind is. Er is geen uiteenzetting over dit onderwerp nodig; Bahá'í kinderen hebben altijd aan de Zaak gegeven, overal. Welke situatie er ook kan ontstaan in een klas die door niet-Bahá'í kinderen wordt bezocht, deze moet door de leraar van de klas worden opgelost. Er moeten geen regels worden gemaakt om in zulke dingen te voorzien.

(18 augustus 1949, aan de Nationale Geestelijke Raad van de Verenigde Staten)

156. Juist omdat jullie kinderen zijn betekent dit niet dat jullie het Geloof niet kunnen dienen en het niet kunnen onderrichten door jullie voorbeeld, en door de wijze waarop jullie de mensen laten zien dat jullie beter en intelligenter zijn dan de meeste andere kinderen.

(16 maart 1952, aan de kinderklas van Santa Monica)

157. Het algemene uitgangspunt ... is dat een verzoek om op Bahá'í Heilige Dagen vrij van school te zijn wenselijk is. Dit geldt voor alle Bahá'í kinderen ongeacht hun leeftijd. Kinderen van Bahá'í ouders onder de leeftijd van 15 jaar worden beschouwd als Bahá'í.

Wat een van de Bahá'í ouders of uw Raad moet doen is zich tot de directie van de school richten om hun kinderen toestemming te verlenen op de Bahá'í Heilige Dagen vrij van school te krijgen, en zich dan te houden aan de beslissing die de directie van de school neemt, welke die ook is, en op geen enkele wijze te proberen de zaak te forceren.

(19 augustus 1952, aan een gelovige)

158. De geliefde Behoeder was geweldig opgetogen toen hij hoorde van het succes van de onderwijsinstelling voor Indiaanse kinderen. Hij vindt dat dit een heel goede manier is de leringen van het Geloof in het hart en de geest van de jonge kinderen in te prenten, zodat zij zich kunnen ontwikkelen en mogen uitgroeien tot sterke en krachtige mannen en vrouwen die het Geloof zullen dienen. Evenzo hoopt hij dat u door deze poging in staat zult zijn enkele van de ouders te interesseren.

(18 februari 1954, aan een gelovige)

159. De Behoeder zal voor de geestelijke ontwikkeling van uw lieve zoon bidden. Op de schouders van de hedendaagse jeugd rust de toekomst van het Geloof. Zij moeten dan ook goed opgevoed en opgeleid worden, niet alleen in de leringen van het Geloof, maar ook in wereldlijke zaken.

(24 mei 1954, aan een gelovige)

160. Het doet de Behoeder goed te vernemen dat u de kinderen onderricht, daar het stevig verankeren van de leringen in hun geest zeer veel zal bijdragen

30 Dit advies werd gegeven in antwoord op vragen over het gaan van kinderen van Bahá'í ouders naar niet-Bahá'í zondagsscholen.

tot het vormen van hun karakter, en hen in staat zal stellen evenwichtige en verdienstelijke gelovigen te worden als ze volwassen zijn.

(6 maart 1955, aan een gelovige)

161. Als wij kinderen de gedachte van de vreze Gods uitleggen, is er geen bezwaar tegen dit te doen zoals 'Abdu'l-Bahá alles zo vaak onderwees, in de vorm van gelijkenissen. Het kind moet ook duidelijk gemaakt worden dat wij God niet vrezen omdat Hij wreed is, maar dat wij Hem vrezen omdat Hij rechtvaardig is en, als wij kwaad doen en verdienen gestraft te worden, Hij in Zijn rechtvaardigheid het gepast kan vinden ons te straffen. Wij moeten God zowel vrezen als liefhebben.

(15 februari 1957, aan enkele gelovigen)

162. Bahá'ís mogen er persoonlijk op aandringen dat godsdienst op openbare scholen onderwezen wordt, maar dit moet niet officieel worden gedaan, daar we nog niet genoeg invloed hebben.

(15 augustus 1957, aan een gelovige)

Aangehaalde literatuur

Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (revised edition). Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1976.

Bahá'u'lláh, *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh*. Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur, 1979.

Bahá'u'lláh, *Een Synopsis en Codificatie van de Kitáb-i-Aqdas*. Den Haag: Nationale Geestelijke Raad van de Bahá'ís van Nederland.

Bahá'u'lláh, *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed After the Kitáb-i-Aqdas* (revised edition). Haifa: Bahá'í World Centre, 1982.

'Abdu'l-Bahá, *'Abdu'l-Bahá on Divine Philosophy*. Boston: Tudor Press, 1916.

'Abdu'l-Bahá, *The Promulgation of Universal Peace*. Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1982.

'Abdu'l-Bahá, *The Secret of Divine Civilization* (3rd edition). Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1975.

'Abdu'l-Bahá, *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (revised edition), Haifa: Bahá'í World Centre, 1982.

'Abdu'l-Bahá, *Beantwoorde Vragen*. Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur, 1982.

'Abdu'l-Bahá, *Tablets of 'Abdu'l-Bahá 'Abbás*. Volumes II en III. Chicago: Bahá'í Publishing Society, 1916.

Shoghi Effendi, *Bahá'í Administration: Selected Messages 1922-32* (revised edition). Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1974.

Shoghi Effendi, *God Schrijdt Voorbij*. Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur, 1983.

Shoghi Effendi, *Principles of Bahá'í Administration - a Compilation* (4th edition). London: Bahá'í Publishing Trust, 1976.

Shoghi Effendi, *The Unfolding Destiny of the British Bahá'í Community: The Messages from the Guardian of the Bahá'í Faith to the Bahá'ís of the British Isles*. London: Bahá'í Publishing Trust, 1981.

The Bahá'í World, Volume IX. Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1945.

Star of the West, Volume XI. Oxford: George Ronald Publishers, bound edition, 1978.

Index

(De getallen achter de onderwerpen geven het nummer van de tekst aan, niet de paginanummers.)

'Abdu'l-Bahá, 61, 71, 72, 76, 88, 101, 120, 121, 124, 139, 140, 143, 161
de Meester, 101, 116, 122, 124, 130, 140, 150

Abraham, 40

Achteruitgang, 35

Afghanistán, 40

Afrika, 39

Allerheiligste Boek, 49

Ambacht, 16, 17, 42, 57, 69, 74

Ambachtslieden, erkenning van -, 17

Amerika, 39, 41, 118

bouw Tempel, 131

relaties ouders/kinderen, 149

Angst, 21

Armen, 7

kinderen van -, 121, 122

Autoriteiten, plaatselijke, 34

Báb, de, 40, 106, 130

Bahá'í gedrag, 50, 122

Gemeenschap, 138

Heilige Dagen, 157

Huis van Aanbidding, 70

kinderen, 70, 138, 146, 148

onderwijsinstellingen, 117, 122

onderwijsleerplan, 139

onderwijsmethodes, 119

opvoeding, 48, 97

scholen, 119

Tempel, 118

verplichtingen, 50

wetten, 122

Zondagsschool, 50, 104, 105

Bahá'u'lláh, 45, 49, 82, 104, 111, 114, 118, 125, 128, 130, 134,
137, 139, 142, 143, 145, 148, 153

Bekwaamheid, aangeleerde, 40

natuurlijke, 40

Beproevingen, gevrijwaard van -, 68

Beroep, 8

Beroepsonderwijs, 79

Beschaving, 57, 128

goddelijke, 41, 65

materiële, 41

moderne, 36,

Bestaansvormen, 40

Bidden, zie ook: Gebeden.

aan tafel, 153

spontaan, 147

Bijeenkomsten, 30

geestelijke, 97

voor leren onderrichten, 95

voor opvoeding kinderen, 54

Boeken, die hartstochten opwekken, 80

kinderen niet d.m.v. - onderwijzen, 107

Boek, Heiligste, 28, 49

Boom der Hel, 42

Christenen, 122

Christus, 40, 49, 93, 109, 130

Communicatie, leden mensenras, 82

Daden, 55
 "Dawnbreakers", 130
 Denkvermogen, 46
 Dienstbaarheid, en werk, 115
 Dieren, 108
 Discipline, 43, 74, 140
 Doelgerichtheid, geestelijke, 79
 Doorzettingsvermogen, 40
 Dweperij, 142

Eigenschappen, aangeboren, 39
 barmhartige, 105
 duivelse, 33
 geestelijke, 43, 79
 goddelijke, 33
 goede, 97
 prijzenswaardige, 52
 verbeteren, 80
 verscheidenheid, 40
 voortreffelijke 84
 Europa, 41, 92
 Evangelie, 49

Fanatisme, 15
 Fondsen, 155

Gebeden, (zie ook: Bidden) 50, 85, 88
 bij het ochtendgloren, 55
 uit het hoofd leren, 153
 verplichte, 143
 voor welzijn heerser en onderdanen, 80
 Gedrag, 57, 80, 81, 92, 95, 151
 boven kunsten en wetenschappen, 74
 geestelijk, 48
 Geestelijke Raad, 84
 heilige plichten, 121
 scholen stichten, 119
 Gehoorzaamheid, 14
 Geleerden, Bahá'í, 139
 moeten mensen leiden, 19
 Geleerdheid, die tot schande en ellende leidt, 79
 doel, 2, 17
 hovaardigheid en trots, 31
 man van grote -, 25
 ware, 17
 zedelijke training belangrijker dan -, 81
 Gelijkwaardigheid man en vrouw, 112
 Gelovigen, plicht scholen te stichten, 72
 Geluk, gebaseerd op geestelijk gedrag, 48
 Geschiedenis, 119
 Gesprekken, bepalen tot wetenschappelijke onderwerpen, 30
 Gevangenis, 41, 42
 Grootste, 27
 Gezin, 111, 136, 144
 kinderen uit één -, 40
 Gezondheid, 95,
 Godsdienstigheid, gebrek aan -, 34
 Godsdienstonderwijs, 70
 Groepen, onderricht aan -, 30

Hakím, 103
 Hamadán, 91
 Handen van de Zaak van God, 65
 Hartstochten, boeken die - opwekken, 80,
 Heilige Land, reis naar -, 125
 Hel, 43
 Huis van Gerechtigheid, 8, 41
 toevluchtsoord voor armen, 7

ʿIshqábád, 46, 70, 71, 94
Islamieten, 122
Ismaël, 40
Izaäk, 40

Jeugd, moet zich ontwikkelen, 103
Jeugdgroep, 145
Joden, 122

Kanaän, 40
Kappes, Lilian, 86
Karakter, 59, 79, 80, 96, 134, 160
 aangeleerd, 40
 bedorven door slaag of beschimping, 97
 boven kunsten en wetenschappen, 74
 door moeder bepaald, 96
 goed - moet bijgebracht worden, 43
 hoogstaand, 57
 ingeboren, 40
 invloed onderwijzers, 92
 overgeërfd, 40
 prijzenswaardig, 100
 verbetering en verfijning, 43
 vorming - belangrijk gebod, 42
 vriendelijk, 95
Karaktervorming, belangrijker dan opleiding, 87
Kennis, bevorderen - plicht vrienden, 46
 bron, 106
 die angst uitschakelt, 21
 doel van alle -, 31
 geavanceerde - verwerven, 65
 grootste gave van God, 75
 hemelse, 105
 koppelen aan ethisch gedrag en deugdzaam karakter, 74
 oorzaak vooruitgang, 43
 vleugelen van de mens, 16
Kind(eren), alfabet leren, 78, 79
 belonen, 107
 dat ouders heeft verloren, 11
 geduldig opvoeden, 113
 geestelijke, 66
 Indiaanse, 158
 jonger dan 15 jaar, 157
 kameraadschap, 120
 leer - hetgeen uit hemel is neergezonden, 24
 leer - Woorden van God, 23
 leren wetten religie na te leven, 26
 les in gebruiken Koninkrijk, 64
 minderjarige, 154
 moet leren lezen en schrijven, 42, 96
 natuurlijke tekortkomingen, 140
 niveauverschillen - dezelfde ouders, 39, 40
 onderrichten Geloof, 156
 onderrichten in het goddelijke, 62
 onderricht onontbeerlijk en verplicht, 66
 onwetend zonder onderwijs, 39
 opleiding en opvoeding hoogste doel, 67
 plichten ten opzichte van ouders, 99
 potentieel licht van de wereld, 58
 probleemkind, 140
 spreken in het openbaar, 127
 tekortkomingen verhelpen, 58
 te onafhankelijk wensen ouders, 149
 vechten, 150
 verplicht zijn best te doen, 20
 voorrechten en verplichtingen, 148
 vreemde taal leren, 79
 wennen aan ongemak, 57

Kinderbewaarplaats, 143
Kinderopvoeding, Comité, 116
Kunstenaars, erkenning van -, 17
Kwaad, bestaat niet in schepping, 40

Leiding, grootste, 30
hemelse 56, 79
onfeilbare, 30
tekenen van -, 29
banier van -, 56
Leerling, bron van kennis, 31
intelligent, 110,
Leerplan, zelfde - voor zoons en dochters, 112,
Leraar, 44, 57, 66, 68
bevoegd, 71
dokter karakter kind, 58
gezegend, 27, 28, 55
tot erfgenamen gerekend, 66
Leren, spelenderwijs, 107
Levensbeschouwing, materialistische, 122
Levensonderhoud, 17, 115
Liefdesverhalen, lezen van -, 80

Martelingen, doen ontaarding toenemen, 42
Martelkamers, 42
Materialisten, twee denkrichtingen, 39
Maxwell, Mevr., 149
Meisjes, school voor -, 70
opleiden in natuurwetenschappen, 84
opvoeding van, 83, 91
Perzië, 87
Meisjesschool, Hamadán, 87
Mens, begin vergeestelijking, 32
gelijk staal, 10
Gods evenbeeld, 33
grenslijn licht en schaduw, 58
hoogste graad stoffelijkheid, 32
kan niet vooruitgaan in staat, 33
uit alle schepselen uitgekozen, 30
verheven Talisman, 4
Mensheid, te vergelijken met schoolkinderen, 57
Misdadaad, misdadigers, 41, 42
begaan misdadaad strengste straf, 41
Moeders, 78, 133
Bahá'í, 133, 137, 147
eerste opvoeders, 42, 83, 84, 91, 96, 98
gelovige, 94
moeten voortdurend aan God denken, 79
offeren zonen niet op slagveld, 112
plicht, 97
voornaamste verantwoordelijkheid, 141
Mozes, 40
Muhammad, 40, 130
Muziekkunst, 109

Noach, 40

Onderdrukking, 34
Onderwijs, beginnen met godsdienstonderwijs, 70
belangrijkste aller diensten, 71
bevorderen - eerste vereiste, 35
leerplan, 139,
departementen van -, 135
universeel, 82
verplicht voor ieder kind, 115, 123
wezenlijke factor beschaving, 128
Onderwijzeres, bescheiden, gelijkmoedig, etc. 63
Ontwikkeling, geestelijke, 127, 137, 159

verstandelijke, 127
 Ontwikkelingsproces, begin, 79
 Onwetendheid, 35, 114,
 laakbaar, 91
 Oorlog, 70
 basis voor - vernietigd, 82
 Oorlogvoering, bron 112,
 Opium, 40,
 Opleiding, 8, 39,, 59, 60, 107, 125
 Opvoeder, 44
 doel, 32
 moet volmaakt zijn, 37
 ware - mensheid, 30
 Opvoeding, 39, 40, 59, 60, 124, 126, 127, 131, 137
 Bahá'í, 48, 49, 132, 133, 140, 142
 bijeenkomsten voor -, 54
 drie soorten, 37
 een der belangrijkste beginselen, 42
 een der belangrijkste taken, 71
 gebrek aan juiste - heeft mens ontnomen, 4
 geestelijke, 37, 79, 141
 goddelijke, 37, 47
 grondslag menselijke voortreffelijkheid, 58
 grondslag van de Wet van God, 56
 hemelse, 68
 materiële, 37
 menselijke, 37
 niet verwaarlozen, 53, 136
 plan voor -, 127
 universeel, 3, 114
 van tweeërlei aard, 3
 verplicht, 44
 voornaamste doel, 140
 Ouders, Bahá'í, 140
 een der - geen Bahá'í, 144
 (heilige) plicht, 12, 42, 99, 132
 kinderen godvruchtig opvoeden, 14
 plicht zoon en dochter op te leiden, 44
 uitgaven onderwijs bekostigen, 45
 welbehagen, 12, 99

 Persoonlijkheid, gecompliceerde, 152
 Perzië, 19, 40, 43, 73,
 meisjes, 87
 vrouwen, 86
 Pionieren, 136
 Plaatselijke Geestelijke Raden, 46, 84, 117, 119, 121, 147
 Profeten en Boodschappers, doel, 1
 gezonden om mensen op te voeden, 33
 Puberteit, 43

 Qur'án, 106

 Rechtbank, 34
 Regering, rechtvaardige - gehoorzamen, 80
 Robarts, Mej. 120

 Sadru's-Sudúr, 30
 Samenleving, spiegel gemeenschap in den hoge, 75
 welzijn van - 79
 School, Bahá'í, 79, 119, 122, 129
 Bahá'í meisjes, 92
 basiskennis onderwijzen, 76
 belangrijkste grondslag, 74
 discipline en orde, 43
 eerst onderrichten beginselen religie, 15
 Heilige Dagen, 157
 `Ishqábád, 46, 71

katholieke, 142
 kleding, 81
 Mawhibat, 85
 meisjes, 84, 85, 86, 87
 meisjes voorrang boven jongens, 85
 Mihdíyábád, 76
 onderwerpen die onderwezen moeten worden, 80
 openbare, 162
 orthodoxe religieuze, 152
 steunt bouwwerk mensheid, 73
 Tarbíyat, 74, 75
 Ta'yíd, 72
 Tihrán, 86
 trainingscentrum voor gedrag, 74
 van andere geloofsrichting, 92
 Schrijfvaardigheid, voor sommigen voldoende, 20,
 Schrift, één - kiezen, 22,
 Sluier, 89
 Standvastigheid, 104
 Stervensuur, 1
 Straf, 41, 42, 134, 161
 slechte daad op zichzelf is -, 42

 Taal, één - kiezen, 22
 Tafelen, uit het hoofd leren, 77, 130
 Tijdschrift voor kinderen, 118, 120
 Tweedracht, 5

 Uitvindingen, 37, 57
 Universiteiten, 139
 Universum, 53, 73

 Vader, geestelijke - belangrijker, 66
 welbehagen van, 102
 zoon en dochter onderrichten, 7, 100,
 Vastbaradenheid, 70,
 Verborgene Woorden, 50
 Vergif, 40
 Verstand, gebruik - trainen, 62
 Volmaaktheid, 9, 20, 32, 33, 38, 41, 57, 62, 68, 80, 85, 109
 eigen maken, 86
 goddelijke, 37
 ieder ding heeft eigen -, 30
 Voorrechten, leden huishouden, 111
 Voortreffelijkheid, 65
 verwerven van, 42
 Vooruitgang, 3, 5, 43, 57,
 belemmering voor, 110
 Vreze Gods, 13, 14, 38, 97, 109, 151, 161
 in het kind leggen, 79
 Vrouwen, geen voorzieningen voor - in Perzië, 86
 Vrouwenvereniging voor bevordering kennis, 89,
 Vrouwenwereld, in ieder land in opmars, 70

 Waardigheid, ingeboren, 38
 Wangedrag, grondoorzaak, 43
 Welsprekendheid, 9
 Welzijn, 17
 Wereld, metafysische, 37
 Werk, in geest dienstbaarheid, 115
 Wetenschappen, bruggen naar de werkelijkheid, 31
 die beginnen en eindigen met woorden, 16
 Wetteloosheid, 25
 Wezen, opvoeding van -, 90, 91
 Wijsgeren, traditionele, 39
 Wijsheid, 9, 30, 58
 man van indringende -, 25
 Wordenstrijd, 18

Woord, geopenbaarde, 147

Zeden, zullen ontaarden 48

Zelfverdediging, 150

Ziekte, bescherming tegen -, 95

Zoon, ware, 101

Zoroastriërs, 122

Zuiverheid, uit zwakte en onschuld, 109